

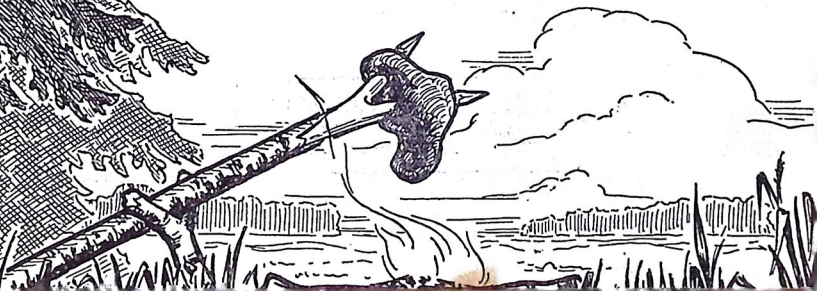
SPEJDERNES MAGASIN

DECEMBER 1939

23. AARGANG
NR. 10

Silvakompasset i Funktion.

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidsø.

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.

Skindergade 27, København K. — Tlf.

C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Forere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen.

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2¹, København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Montergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10493.

OPLAG ca. 9000

Announcepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150,00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75,00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37,50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.

Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i
August og Januar. Bladet er obligatorisk
Medlemsblad for alle Medlemmer af Det
Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹.

København K. — Telefon BYen 8630.

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25 • E TLF. CENTRAL 15026

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Det er ikke for tidligt =

allerede nu at tænke paa Julegaver

Visitkort og Brevpapir er altid kær-

komne Gaver

Fr. Palm Greisen

Montergade 2 . Telf. Central *10.493

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cal i elegant Mappe 3 Kr.

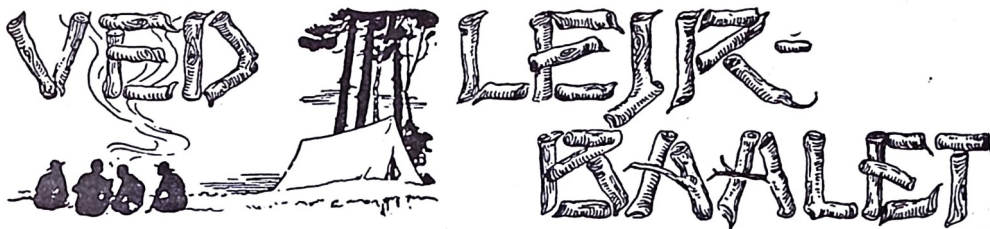

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Til din bedste Ven
i Julegave

SPEJDERNES
LOMMEBOG

selvfølgelig - -

BADEN-POWELL OG ABERNE

For mange Aar siden, da jeg første Gang rejste til Indien, skriver Baden-Powell, lærte min ældste Broder mig, at naar jeg vilde være høflig og venlig og sige »God Morgen« til en indfødt, skulde jeg bare sige: »Choop u bunder ke butcha jao«. Han havde været der før og kendte Sproget.

Jeg prøvede det naturligtvis, men de indfødte saa slet ikke venlige ud ved den Tiltale, og da jeg spurgte mig for, fik jeg at vide, at det slet ikke betød »God Morgen, min udmærkede Ven«, men at det vilde sige: »Hold din Mund, du elendige Son af en Abekat og se at skrubbe af med dig.«

Herhjemme er det jo ikke saa forfærdeligt at kalde en Dreng en Abekat; i Indien er det noget helt andet, — der er det omtrent den blodigste Fornærmelse, man kan tilføje ham. Men der har man jo ogsaa Aberne tættere inde paa Livet.

Der er sikkert mange af jer, som kender Kiplings Junglebog. En af Historierne deri handler om Aberne, »Bandarfolket«.

Mowgli havde en Dag sagt til Baloo og Bagheera, at han syntes godt om Bandarfolket — de var saa livlige og fornøjelige.

Og saa holdt Baloo et langt Foredrag for ham, at han tog helt fejl med Hensyn til dette Bandarfolk; der var ikke noget ved det, og han skulde holde sig borte fra det.

Aberne havde ingen Love; de sagde ikke andet, end hvad de havde hørt andre sige. De syntes selv, de var voldsomt kvikke og fikse, men i Virkeligheden var de dumme og uvidende. Og saa pralede de altid i en Uendelighed af, hvad de havde i Sinde at gøre, men de fik bare aldrig gjort noget af det. »De pjatter og taler i Stedet for at handle,« sagde Baloo, »og saa er de ondskabfulde og snavsede oven i Købet.«

Der er ingen i Junglen, der vil have noget at gøre med Aberne. De er fejge og flygter op i Træerne ved den mindste Anledning, og de morer sig med at kaste Nødder og Grene ned efter saarede Dyr. De kan aldrig huske noget. Hvert Øjeblik laver de sig nye og vidunderlige Love, og lige saa hurtigt har de glemt dem igen.

Naar jeg skal være ærlig, saa har jeg ogsaa truffet Dreng, der sikkert hørte hjemme blandt Bandarfolket. Disse Dreng, der pjatter og taler uden nogensinde at udrette noget; der er snavsede og uordentlige, der er bange af sig og ondskabfulde, og som hverken kender til Love eller Disciplin, saaledes som Spejderne gør det.

DISSE BANDAR-DRENGE

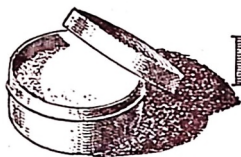
tror ofte, at man bliver »voksen« ved at tage en blød Hat paa, en stiv Flip og en Cigaret i Munden. Men der kræves nu mere end det for at blive regnet med som Mand, og Livet blandt Spejdere lærer os noget af det, der kræves i den Del af Verden, hvor vi lever.

Baden-Powell skriver om, hvad der fordredes af Zuluerne i Afrika. Naar en Dreng var saa gammel, at han burde være voksen, tog man alle Klæderne fra ham, malede ham hvid over hele Kroppen, gav ham et Skjold og et Spyd og jog ham ud i Junglen. Der skulde han blive til den hvide Farve var slidt af. Det tog en lille Maaned, og hvis nogen saa ham, blev han jaget, forfulgt og dræbt, hvis man fik fat i ham. Han maatte selv skaffe sig alt og tilberede sig alt, skyde Vildtet, tilberede sin Mad, lave sin Hytte og sine Klæder, kende spiselige Planter og Svampe og skjule sine Spor for Forfølgerne.

Men klarede han alt dette og vendte tilbage, naar Malingen var gaaet af ham, blev han modtaget med Glæde og Jubel; man var stolt af ham og regnede ham med til Stammens unge Krigere.

Helt det samme kræves der ikke af jer, men man bliver nu ikke en Mand blandt Mænd blot fordi man anlægger blød Hat, stiv Flip og Cigaret. Der er ikke det ydre, det gælder; det er det indre. Og ikke mindst det, som skal være Spejdernes Kendemærke: Sanddruhed, Ordholdenhed og Hjælpsomhed.

von Holm

DET HVIDE PULVER

FORTÆLLING AF VIGGO REHLUND

Ingeniør Kilnt tændte sin Middagscigar, en sort Havanaser, og lod sig falde ned i en mægtig Lænestol. I et Par Minutter sad han og stirrede tankfuldt ud i Luften, mens han pulsede stærkt paa Cigaren. Saa var han atter tilbage i Virkelighedens Verden.

»Aah, ræk mig lige Avisen, Arne«, bad han.

Arne, der sad ved Bordet fordybet i Løsningen af en Krydsords-Opgave, sprang øjeblikkelig op og parerede Ordre.

»Tak! — Er der noget nyt i den i Dag?« henkastede Ingeniøren tankeløst, idet han foldede Avisen ud.

»Ja, det kan du lige tro, der er, Far! Paa Søndag skal der være Fodboldkamp mellem to udvalgte Hold fra —«

»Fodboldkamp!« afbrød Faderen ham i et Tønfald, der tydelig fortalte, at Sagen ikke havde hans Interesse, »kalder du det nyt? Som om der ikke paa snart sagt alle Tider af Døgnet er Mennesker, der tosser rundt efter en Fodbold —!«

»Jamen jeg vil sige dig, Far — den Kamp paa Søndag —«

»Tak — du kan godt spare dig Ulejligheden! Og saa maa du helst tie stille, mens jeg læser!«

Hr. Klint var allerede flere Linjer nede i et Referat af Dagens politiske Debat, som øjensynligt fængslede ham mere end Fodboldkampe. Arne stak med et indvendig Suk sine interessante Oplysninger i Lommen og forsøgte atter at trænge ind i Krydsordenes Mysterium. Da han havde siddet lidt og grundet, udbød han pludselig:

»Far! Hvad tror du, det kan være — en dum Person paa to Bogstaver?«

»Jeg ved det ikke — find det selv, dit Fæ!«

»Fæ!« — Du siger noget, Far — den klarede vi jo fint!« Arne skrev og spekulerede, skrev mere og viskede det atter ud. Lidt efter var den gal igen:

»Far — kender du en tysk Komponist paa —«

»Beethoven!« afbrød Hr. Klint en Smule irriteret.

»Jamen, han skal ende paa S — og det andet Bogstav er T —«

»Nu skal du holde Bøtte, Arne! Jeg kan ikke læse, naar du sidder og snakker hele Tiden.«

Arne forstod omsider, at der ikke var synderlig Chance for at faa Hjælp fra Faderens svul-

mende Visdomskilder. Han maatte nok se at løse Gaaden med sine egne beskedne Kundskaber. — Men sikke dog nogle tossede Ord, der fremkom en Gang imellem! — *Krnpdts!* Dette forrykte Ord skulde være Navnet paa en Flod i Asien. Mon Far skulde kende den Flod?

Han fik aldrig Lejlighed til at spørge og samtidig udtale det svære Ord, for i det samme lød der et Brøl henne fra Faderens Stol. Arne for sammen og skottede ængstelig derhen. Hvad var der mon i Vejen? Far sad bøjet helt ned over Avisen og læste med glubske Øjne. Saa rejste han sig med et Sæt og lagde den udfoldede Avis fra sig paa Bordet.

»Ellen! Ellen!« raabte han, saa det rungede i hele Huset. — »Kom skal du bare høre — skynd dig!«

»Hvad er der sket?« — Fru Klint kom til Syne i Døraabningen og sendte sin Mand et ængsteligt Blik.

»Har du ikke læst Aftenavisen, Ellen?«

»Nej — er der sket noget?«

»Sket noget? Ja, jeg ved ikke, hvad du kalder det! Se her — er det maaske ikke en Nyhed, der kan batte?« — Hr. Klint pegede paa en lille Notits i Avisen.

»Nej — er det muligt?!« udbød Moderen med alle Tegn paa Overraskelse, saa snart hun havde læst de første Linjer. »Det var dog morsomt!«

Arne var imidlertid kommet til og stak Hovedet frem for at faa et Kig med. Hans Øjne fløj gennem de faa Linjer.

»M/S. »Valparaiso«, der ventes hertil i Begyndelsen af næste Uge efter endt Rejse Jordan rundt, medbringer blandt flere Nyerhvervelser til Zoologisk Have en ung Leopard, et usædvanligt smukt Eksempel, skænket af den danske Købmand Møller i Barwa.«

»Aah, du er en Svend, Far — at du kan sidde og finde saadan en Nyhed frem! Næh, hvor jeg dog glæder mig! Naar bare Onkel Aage nu har husket den Tomahawk, som han lovede at tage med til mig. Tror du ikke nok, han har den med, Far?«

Drengen hoppede rundt paa Gulvet, ellevild af Glæde, og smittede baade Far og Mor med sit glade Smil og sine straalende Øjne.

»Du har da ogsaa kun den dumme Toma-

hawk i Hovedet!« — Hr. Klint opdagede i samme Øjeblik sin ufrivillige Vittighed og lo. »Saa har det vel mindre at sige, at Onkel Aage efter al Sandsynlighed kan faa Lov til at fejre Julen herhjemme, før han skal ud igen —«

»Tror du, Onkel Aage bliver her i Julen, Far? Ih, sikken Jul vi saa skal ha' — det er ikke til at holde ud at tænke paa!«

»Saa lad være at tænke paa det, min Dreng!«

»Jamen, det kan jeg ikke, Far! Jeg vil drømme om det om Natten, og jeg vil tænke paa det i Skolen og alle Steder —«

»I Skolen! — Næh, holdt, min Ven — den gaar ikke! Saa maa jeg vist hellere telegrafere til Onkel Aage, at han skal vende Skuden om!« Dagene gik, og »Valparaiso« kom.

En tidlig Formiddag, mens Arne var i Skole, holdt Maskinmester Aage Klint sit Indtog i sin Broders Hjem, hvor han blev modtaget med aabne Arme. Stærk og sund saa han ud, og hans Ansigt var præget af den Vilje og Beslut-somhed, som man møder hos Mænd, der lever Størstedelen af deres Liv paa de store Have. Foruden et Par mægtige Rejsekuffter, med-bragte han et velgørende Pust fra alle de fagre Riger.

Det var tydeligt at se, at Onkel Aage hørte til Husets mest kærkomne Gæster. Frokostbor-

det var pyntet som til de festligste Lejligheder, og Fru Klint var utrættelig i sine Anstrengelser for, at han skulde befinde sig godt. Og der var ikke Tvivl om, at det lykkedes for hende til Fuldkommenhed. Onkel Aage lo og spøjte og var i det hele taget i et prægtigt Humør.

Da han efter Frokosten satte sig hen i Sofahjørnet og begyndte at fortælle om sine mange Oplevelser paa den store Rejse, var det, som selve Eventyret holdt sit Indtog i de hyggelige Stuer. Ingeniør Klint og hans Hustru hørte begærligt efter og afbrød ham hvert Øjeblik med Spørgsmaal og Bemærkninger. Der var saa meget at fortælle, og Onkel Aage var da heller ikke kommet ret langt i sin Beretning, da det ringede paa Døren.

Det var Arne, der kom fra Skole.

Han blev i et Nu klar over, at Onkel Aage var kommet, da han saa Mors Ansigt, da hun lukkede op. Med Overtøjet paa og uden at tørre Fødderne af fo'r han ind i Stuen og fløj Onkel-en om Halsen.

»Ih, hvor er du dog solbrændt, Onkel Aage!« udbød han efter det første stormende Gensyn. »Du ligner en hel Indianer!«

»Jamen, tror du nu, den er ægte, den Kulør, hva', min store Dreng? Ja, for du er jo blevet saa stor, at det næsten ikke er til at tro!«

»Ja, min Størrelse den er i hvert Fald ægte nok, Onkel Aage!« lo Arne.

(Fortsættes Side 240)

Benyt VINTERENS SNE OG MORADS Duelighedstegnet „SPORJÆGER“

til at tage

Alle de mærkelige Klatter, der ses her paa disse Sider, forestiller Dyrespor, og Grunden til at de er kommet netop i dette Nummer er, at det netop nu er den ideelle Tid til at studere Dyrespor. Overalt er Jorden nu gennemvædet, og derfor blød og plastisk, saaledes at et Dyrespor vil komme til at staa skarpt og længe, endog paa Steder, hvor der paa andre Aarstider ikke er Mulighed for at faa et Spor at se. Og en Ting til, Jorden vil blive dækket af Sne, sandsynligvis Tosne, men dog saa meget at vi vil kunne faa Spor af de smaa lette Dyr, Egern, Mus, Brud o.s.v. at se, noget vi i Almindelighed kun kan faa at se i Sne.

Vi tænker os derfor, at du er draget til Skovs eventuelt sammen med din Patrulje eller en Kammerat. I er udstyret efter alle Kunstens Regler med Gibs, Papstrimler, Notesbog, Vand, Maalebaand og mange andre mærkelige Ting. Og saa finder du pludseligt et Spor midt paa en lille Sti. Du renser det forsigtigt for Blade og Smaasten, tegner og maaler det eventuelt og laver derpaa en Støberand udenom ved at sætte en lodretstaaende Papirstrimmel rundt om Sporet, saa at Gibsen ikke flyder for langt væk. Saa rører du Gibsen ud til en flydende Masse og kommer den forsigtigt ned i Sporet, idet du passer paa, at den naar helt ud i alle Dele af Sporet. Medens du venter paa at Gibsen stivner, kan du passende se, hvor Sporet kommer fra og hvor det fører hen, men pas paa at sikre dig, at ingen ødelægger Sporet, medens du er væk.

Og saa kommer du hjem med en hel Masse Aftryk af Spor (forhaabentlig) og skal til at bestemme, hvad det er for et Dyr, du har Sporafttryk af, og her er det at alle de sorte Klatter skal være dig til Hjælp.

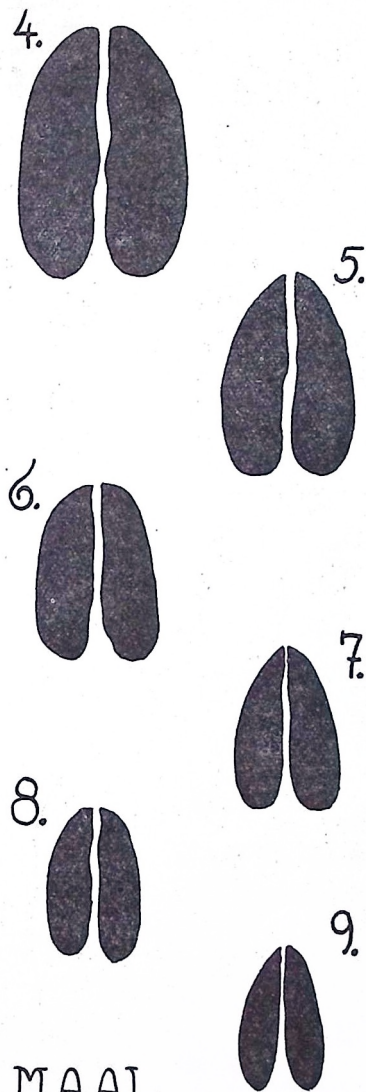
Lad os begynde med Fig. 1. Du vil vel nok indrømme, at det kan siges at være en ordentlig »Violinkasse« at rende rundt paa. (Prøv at tegne den i naturlig Størrelse). Og der er heller ikke stor Sandsynlighed for, at du vil finde Spor af vildtlevende Dyr som er større. Paa den anden Side er det ikke forbeholdt ret mange danske Spejdere at faa et saadant Spor i sin

Samling — det tilhører nemlig Elgkoen i Gribskov, og det Spor, som Tegningen er lavet efter, blev afstøbt oppe ved Bredden af Store Gribso. Det var dyrt — der gik fire Pund Gibs til.

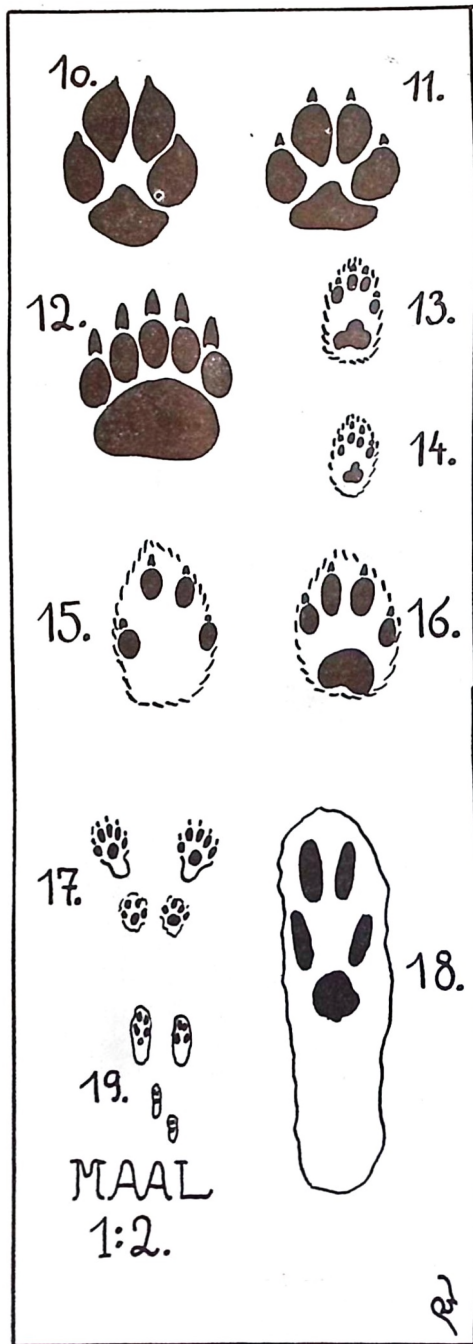
Sporet paa Fig. 2 har I straks større Chance for at finde, idet det er af en Odder. Læg Mærke til Svømmehuden, der ses tydeligt paa Spor i Sne og Dynd, hvor man af og til ogsaa kan finde Sporet af Odderens Hale.

Saa springer vi hen til Fig. 4—5—6—7—8—9, der forestiller Spor af danske Hjorte — Fig. 4 Kronhjort, Fig. 5 Kronhind, Fig. 6 Daadyr, (I véd den med skovlformede Takker), Fig. 7 Daa, Fig. 8 Raadyr, Fig. 9 Raa. Disse Spor skal vi nu se at lære at kende fra hinanden, hvad der er meget svært. Det første I ser, er at Hannens Spor er større end Hunnens hos de forskellige Hjorte. Dernæst vil I lægge Mærke til, at Hannernes Spor fortil er mere afrundet end Hunnernes, navnlig hos Kronhjort og Daadyr. Hos Raadyret er Sporet saa lille og elegant, at det ikke altid er let at se Forskellen. Prøv ogsaa at se paa Sporenes Længde. (I kan forstørre Tegningen 2 Gange, saa faar I den i naturlig Størrelse). Paa Fig. 3 vil I se Aftryk af en Raa, hvor Bagkloven ogsaa har sat Aftryk samtidigt med at den har spredt Forklovene. Det kan skyldes enten at Raaen har haft stor Fart paa og altsaa har sat kraftigt af fra Jorden eller ogsaa at Bunden har været meget blød, saa at den har maattet sprede Klovene for ikke at synke i. Hvad der er Grunden ved det Spor, du maaske finder, kan du let se af Skridtlængden og Jordbunden. Prøv, naar du gaar og venter paa Gibsens Størkning, at tegne Sporenes Stilling i Forhold til hinanden op og se at find ud af, hvad »Gangart« den har brugt.

Fig. 10 forestiller Aftryk af højre Bagpote af en Ræv. Fig. 11 Aftryk af samme Ben hos en Gravhund. Her ser du at Sporene »fylder« omtrent det samme, og de er let til at tage fejl af, hvis ikke man har lagt Mærke til, at Rævens Spor er længere end Hundens og mere ovalt. Dette skyldes, at de to midterste Tæer hos Ræven er længere end Hundens og sidder tættere sammen. Dette er navnlig Tilfældet med Forpo-

MAAL
1:2.

terne. Rævens Spor bliver sjældent større end Sporet af en Gravhund eller Foxterrier og det er som oftest lidt mindre end Sporet af en Hund paa samme Størrelse.

Af Fig. 12 ses det tydeligt at Grævlingen er Saalegænger — alle Kloer og Trædepuder har sat et solidt Mærke i Jorden. Grævlingen vender Tærne indad, naar den gaar, lidt mindre, naar den traver. Du skal ikke være bange for at gaa forgæves efter Grævlingespor om Vinteren, selv om du maaske har hørt, at Dyret ligger i Vinterdvale, for jeg kan betro dig, at det passer ikke. Grævlingen er bare meget dagsky og kommer derfor kun frem om Natten, men Sporene skal nok holde til du kommer ud og finder dem. Pindsvinets Spor minder meget om Grævlingens i formindsket Størrelse, prøv selv at tegne et og sammenlign dem saa.

Fig. 13 og 14 forestiller Aftryk af Lækat (Hermelin) og Brud. Bid Mærke i Størrelsesforskellen og husk den sjovtformede ligesom tredelte bageste Trædepude. Paa den skelner du Sporet af en stor Lækat fra Sporet af en lille Husmaar.

Fig. 15, Skovmaar, og Fig. 16, Husmaar. Forskellen mellem de to Spor er at Skovmaaren aldrig sætter Mærke af den bageste Trædepude, fordi dens Pote er saa behaaret, at den ikke kan sætte Aftryk; man ser kun nogle smaa Mærker af Taatrædepuder og Kloer nede i en Fordybning, frembragt af hele den haarbeklædte Fod. Husmaarens Pote er mindre stærkt behaaret, og man faar derfor Aftryk af den bageste Trædepude med.

Fig. 17, Egernspor. Egernet kommer ret ofte ned paa Jorden, men fjerner sig ikke ret langt fra Træet, som det øjeblikkeligt farer op i ved det mindste Tegn paa Fare. Det benytter sig da af en Art Galop, saa at Forpoterne og Bagpoterne kommer til at staa tæt sammen som paa Figuren. Dette Spor kan saa at sige kun tages i Sne. (Vær forsigtig, at ikke Gibsens Vægt maser Sporet itu).

Fig. 18, Harebagpote. Haresporet er svært at faa ordentligt, da Dyrets kraftige Fodafsæt sprøjter Sporet itu, saa man ikke kan skelne de enkelte Dele fra hinanden. Paa Fig. 19 ses hele Harens Spor samlet ved langsom Bevægelse (i stærkt formindsket Maalestok).

Og tag saa selv ud at finde flere Spor — der er nok at tage fat paa. Var det f. Eks. ikke en Idé at tage Duelighedstegnet: Spørjæger!

Ras.

20. NOVEMBER 1909

stiftedes den første Spejderpatrulje
paa Gl. Hellerup Gymnasium

Rektor *Hartvig-Møller*, som tillod den første Spejderpatrulje at træne i Teltslagning i sit Privatkontor. Spejderne anskaffede nogle 4-Tommers Søm til Pløkke og hamrede dem i Kontorets Gulv indtil Teltet stod som det skulde.

Ove Holm, der for 30 Aar siden satte sig i Spidsen for den første Patrulje her i Danmark, er i Dag vort Korps' Leder. — Det er *Ove*, der hver Maaned skriver »Ved Lejrbaalet« i »Spejdernes Magasin«.

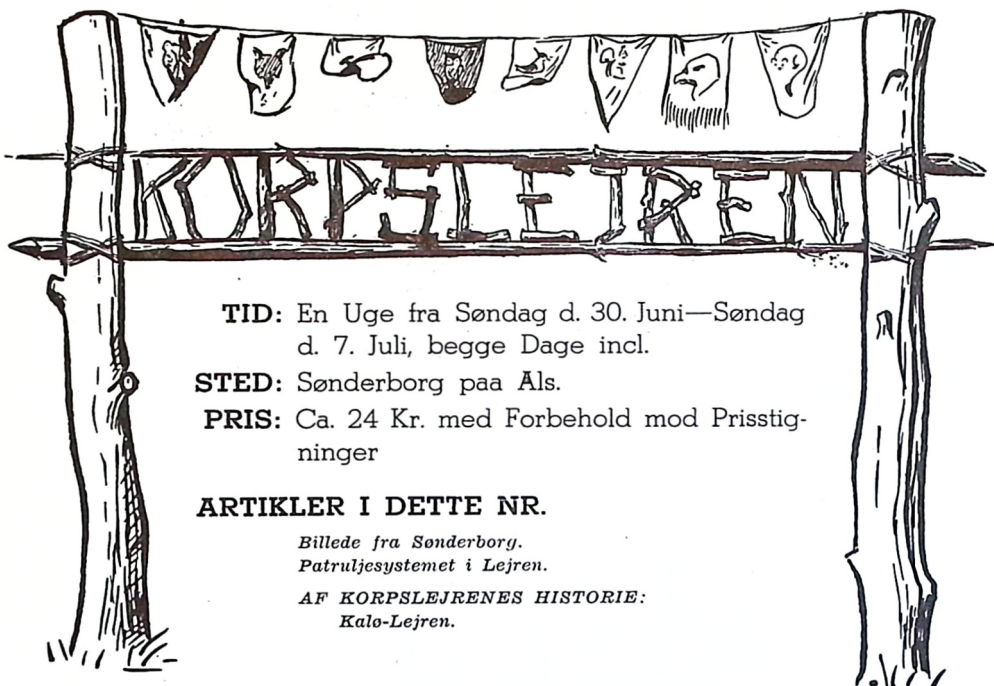
Ove Holm,
Spejder i 30 Aar.

Til venstre: De første Spejderøvelser foregik i Skolegaarden. Staven hørte til Uniformen.

Til højre: Den første Patrulje paa en af dens allerførste Lejre. Det er *Ove*, der kigger frem lige til højre for Krydset mellem Stængerne.

Der er siden sidst ikke sket noget særligt indenfor Korpslejrudvalgene, saa denne Gang maa vi indskrænke os til at fortælle lidt om een af de tidligere Korpslejre og iøvrigt oplyse, at de forskellige Udvalgsmedlemmer er fulde af gode Ideer, som vil gøre den Korpslejr, der kommer, til en endnu større Oplevelse for Deltagerne end nogen tidligere. — Og naar I nu læser om de tidligere Korpslejre, hvorledes de bliver husket, hvorledes muntre og alvorlige Minder strømmer ind paa dem, der beretter derom, saa vilde det jo være Synd, hvis du selv skulde gaa Glip af en lignede Oplevelse.

Hvis du ikke allerede er begyndt at spare sammen til Korpslejren, saa start omgaaende. Der bliver ikke fra Korpset udsendt Lejrsparemærker, saa det ligger til hver enkelt Trop eller Patrulje at arrangere sit eget Sparesystem. Men først og fremmest gi'r det Bonus, hvis du selv

lægger Øre paa Øre, hver Gang du har en Skilling til overs.

Spejderlovens Paragraf 9 siger, at en Spejder er sparsommelig og ordentlig. Det er altsaa hvad en Spejder *er*. Saa gælder det blot, at du kan vise, om du virkelig *er* Spejder, saa du ikke skal ligge dine Forældre til Last, naar du skal i Korpslejr, men kan komme og fortælle din Far, at du skal i Korpslejr, og her skal du bare se, Far, jeg har selv sparet alle Pengene sammen af mine Ugepenge, og ved forskellige Ting, jeg har lavet og tjent lidt paa. Det vilde være en stolt Dag. Og saa glæder vi os til at se dig i Korpslejren 1940.

Korpslejren bliver en kæmpemæssig Samling af Patruljelejr

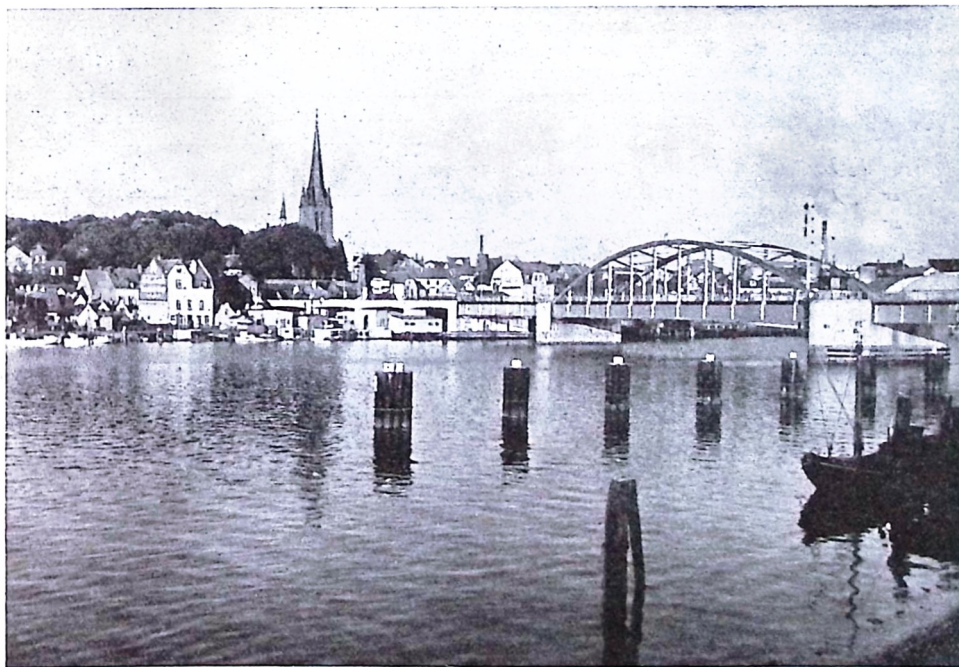
Jeg har hørt et saare uoverlagt Spørgsmaal, som er opstaaet ved en Ideassociation, der stammer fra Overskriften over denne Artikel og over en lignende i forrige Nummer. Spørgsmaalet lød i al sin Naivitet: »Hvad skal Tropsførererne saa lave?«

Ja, jeg tror nu at Tropsførererne i det store og hele laver alt for meget, de er alt for ivrige (hov! hov! lad være med at smide med raadne Tomater paa mig af den Grund!) Tropsførererne er nu alt for ivrige — til at gøre det som Spejderne ogsaa er ivrige efter at faa Lov til at lave. En Tropsfører er kun med i en Sommerlejr for at se efter om alt gaar til paa forsvarlig Maade, for en Gang imellem at arrangere Fællesforetagender for Patruljerne, efter Overenskomst med Patruljeførererne selvfølgelig. Han har øverste Myndighed i Lejren, leder Raadslagningerne mel-

lem Patruljeførererne og godkender eller retter paa Tropsassistenternes Administration af Lejren. Selvfølgelig leder han Lejrbaalene og inspicerer Lejrene ved Morgenparaden. Meget derudover har han ikke at lave, men det er saa sandelig ogsaa nok, naar han har Ansvaret for hele Lejren og derfor ikke maa være bebyrdet med Smaating, saa han hele Tiden kan have Overblik over alt, hvad der foregaar og vejlede, hvor det tiltrænges.

Plejer I da ikke at ligge patruljevis, naar hele Troppen er i Lejr? Plejer hver Patrulje ikke at lave sine egne Kogesteder, selv at tilberede sin Mad, som udleveres i passende Portioner fra Troppens Intendantur. Plejer I i det hele taget ikke at kunne klare jer selv. Skal I have Barnepike til at lave Maden til jer? Eller har I det saadan indrettet, at I alle sammen gaar og driver rundt og venter paa at een af Patruljerne skal faa lavet den mægtige Portion Mad, der er nødvendig for at mætte hele Troppen paa een Gang?

Nej, lad os saa hellere hurtigst mulig komme i Gang med Træningen til Patruljelejren.

Parti fra Sønderborg. Christian d. X's Bro over Alsund og Havnen, hvori der for Tiden holder et Marsvin til. Det bliver spændende, om vi faar det at se. Det har allerede været der i flere Maaneder.

I Oktober Maaned er Manø Søspejdertrop blevet anerkendt. Endnu bestaar Troppen kun af en enkelt Patrulje, og stor vil Troppen aldrig kunne blive, idet der jo ikke bor saa mange Mennesker paa Manø. Tropsfører er Pastor E. Salling, der er gammel Landspejderfører. Saa tidligt som i 1912 var han Tropsassistent paa det udvalgte Hold, der repræsenterede Korpset ved Olympiaden i Stockholm. Det var som bekendt paa Hjemturen fra Stockholm, hvor vi sejlede med en Fragtdamper, at Kaptajn Høyer fik Ideen til at starte den danske Søspejderbevægelse.

Manø-Spejderne træner ivrigt til Prøverne, og de har af en Velynder faaet Løfte om en Sejljolle til Foraaret.

Aalborg Søspejderne, der som bekendt ejer ikke alene den flotteste Søspejderstation men det flotteste Spejderhus i Landet, har faaet en ny Fører, Fuldmægtig C. E. Skouby, der er gammel Spejder fra 1. Aarhus. Han er i fuld Gang med igen at bringe Troppen frem til den førende Stilling, som de igennem mange Aar havde.

Københavns 1. Søspejdertrop arbejder særdeles dygtigt og maalbevidst. Troppen er nu færdig med Klargøring af sine Fartøjer og har foretaget flere Ture til Lands, bl. a. en udmærket Tropstur til Hareskoven. Patruljerne træner ivrigt til Prøverne og dyrker især Samaritergerning og Signalering. Der har været afholdt flere vellykkede Patruljekonkurrencer. 1. Københavnske Trop udgiver et baade instruktivt og smukt Maanedssblad.

Korpslejren. Jeg havde lovet at fortælle noget mere om Konkurrencerne i Korpslejren i dette Nummer af Bladet, men vi er ikke i Lejrudvalget kommet saa langt, at jeg kan sige andet, end at I skal træne i Svømming og Livredning inden Lejren, i Kast med Reb og Redningskrans, i Første Hjælp, Signalering, Madlavning, Knobbinding, Splidsning, Takling og Besnoring. Det er en Selvfølge, at alle Spejdere maa være forberedt paa Opgaverne indenfor de Prøver, de har taget.

At alle skal kunne Spejderloven, behøver jeg vel ikke at sige.

Søspejderne kommer til at bo i Telte, saa jeg anbefaler jer at dyrke noget Lejrsport i Forbindelse med week-end-Sejladserne — naar den Tid kommer.

Hvordan gaar det for Resten med jeres Patruljemøder? Der er vel ikke en eneste Søspejderpatrulje i Landet, der ikke holder et ugentligt Møde?

Prøv at tale med jeres Tropsfører, om I ikke kunde faa Lov til at tage paa en Patruljetur en Søndag. Har I nogensinde prøvet en Sportsøvelse eller en Skattejagt?

Har I tænkt paa jeres Jule-goodturn? Ellers er det paa Tide. Hver Patrulje bør have sin særlige goodturn. Tal om det ved det første Patruljemøde i December.

Glædelig Jul!

Tage.

Billedet her forestiller en tjekoslovakisk Søspejder i Færd med at signalere. Desværre kender vi ikke de tjekoslovakiske Spejders Skæbne, efter Bohmens Indlemmelse i Tyskland, men vi har grundet Formodning om at de under een eller anden Form stadig har Lov til at fortsætte deres Tilværelse, idet vi stadig modtager deres Blad, hvorfra iøvrigt Billedet her er hentet.

EN FIN

Spejdertjeneste!!

Det hele begyndte med en lille Artikel i et københavnsk Dagblad. En anonym Dame opfordrede kraftigt Spejderne til at tage sig af Aarets Overflod af Frugt. Frugten skulde fordeles til forskellige Børneinstitutioner.

Det slog mig straks, at her var et Omraade, hvor enhver Spejder kunde yde sin Indsats i en vanskelig Tid. Kort efter ringede Thorkild Glad og sagde, at hans Division vilde gaa i Gang med Frugtindsamlingen. Efter endnu at have sikret os en Division, lod vi Spejdernes Ja gaa videre til Avisen.

Der kom hurtigt Tilbud om Frugt. —

Saa et Par Dage efter ringede Telefonen igen. Det var en gammel Spejder Kirsten Lauritzen,

der var i Telefonen. »Hvordan gaar det med Frugten?« — »Tak, glimrende.« — »Kan du ikke faa den henkøbt til Vinterforraad, Knud og jeg vil stille Driftskapital til Raadighed.« — Vi blev hurtig enige om, at Marmelade var bedre end henkøbt Frugt. Og saa rullede Bolden. Flere Divisioner gav Tilsagn om Hjælp. Blikspande, 14 Kilo-Spande blev indkøbt. Sukkerfabrikkerne gav os det Sukker, der skulde bruges, fra Tørsleff & Co. fik vi Melatin til at stifne Marmeladen med.

Men hvem vilde koge Marmeladen? Flere Institutioner turde ikke saa pludselig springe ind i Opgaven. Tre sagde ja. Københavns Husmoderforening, Mariaforbundet og Kirkens Korshærs Hjem »Birkely«. Damer og unge Piger gav her i 4—5 Uger deres Tid og Kræfter. De var i fuld Gang med at skrælle, male og koge Frugten.

Nu for Spejderne ud, patruljevis og tropsviis til hele Københavns Omegn. Æbler, Pærer og Masser af Victoriablommer bragtes til København i Tropskærrer, Rygsække, endogsaa paa Budcykle.

Hellerupdivisionen gik i Gang med en systematisk Hjemsoegen af Hellerup og Gentofte. Det blev en stor Host de hjembragte.

Der blev ringet fra det fjerne Opland om Nedplukning af Frugt, og straks var Troppe villige i Birkerød, i Holte, i Bagsværd.

(Fortsættes Side 239)

Forældre-

og Spejdermødet paa Peder Skram Troppens Fødselsdag blev en Succes.

Mødet blev indledt af Tropsførereren, som opregnede Aarets Lejrture og Øvelser. Borges Andersen sluttede med en Tale om Spejderarbejdet og Fremvisning af en Jambooree-Film. Der bemærkedes at Troppen siden Starten var forøget med over 60 %.

»Spørgsmaaltegn« i Vanløse.

Søndag den 5. November var der stort Røre i hele Vanløse. Grunden til dette var, at et Byløb, som var arrangeret af »Vedels Egne Trop« løb af Stabelen. I Løbet deltog hele Absalon Divisionen, hvilket vil sige 20 Patruljer og lige saa mange Bander. Vejret var ikke saa godt, men det var vi kun glade for, thi det gav os Lejlighed til at vise Folk, at en Spejder tager al Slags Vejr med et Smil. Løbet gik for Spejdernes Vedkommende over 12 Poster, medens Ulvenes Løb var over 10 Poster. Paa alle Posterne var der morsomme Opgaver, f. Eks. skulde vi et Sted besvare følgende Spørgsmaal: »Har Beboerne af Storegade 24, Sorø, Morgensol i Køkkenvinduet?« Et andet Sted skulde vi rejse og bryde et Telt paa mindre end 10 Min., et tredje Sted skulde vi angive en Gades Retning o. s. v. Løbet var helt igennem vellykket, og Vedels Egne fortjener stor Ros for det.

Efter Løbet gik hele Divisionen Agitationsmarch igennem Vanløse med Faner, Trommer og Horn. Efter Tilbagekomsten til Vanløse St. blev Resultaterne offentliggjort, og Solvpladerne til bedste Bande og bedste Patrulje blev tildelt. Det viste sig, at bedste Bande var blevet »Rød Bande« fra 4. Absalon Flok, og at bedste Patrulje var blevet »Piraterne« fra 4. Absalon Trop. Kl. ca. 17 var Afslutningsparaden færdig, og alle Deltagerne gik hjem et Minde rigere og glade ved Tanken om, at der nu kunde startes en ny Trop, 2. Absalon, af alle de nye Dreng, som Dagen havde resulteret i.

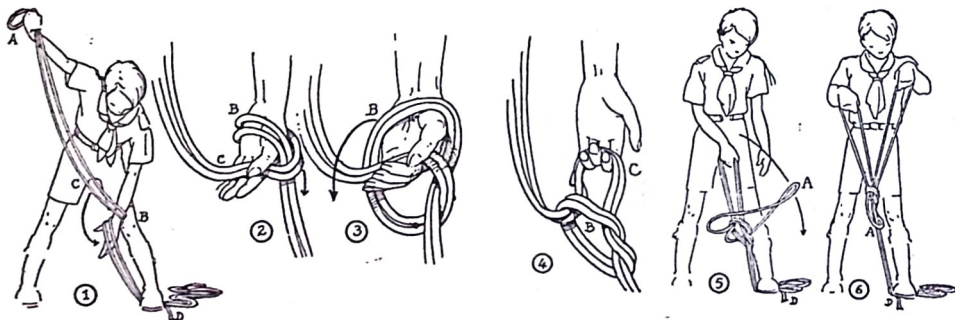
Louis Preil til Spejderfest.

I Aar afholdt 4. Østerbro for første Gang sin Fest i Ingeniørhusets Selskabslokaler. Det blev en dundrende Succes. Næsten 800 Mennesker overværede Underholdningen, og i Pausen havde de den Oplevelse ekstra, at Louis Preil spillede nogle Numre. Senere gik Dansen til et udmærket Orkester.

Ulveoptagelse for første Gang.

Kong Rings Trop, Rødby havde for første Gang den 3. November Ulveoptagelse. Vi mødtes i Wigwam (vort Hus), der var festligt smykket med levende Lys. Efter et Par Sange gaves Ulvehyl, hvorefter Flokførereren paa Flokkens og egne Vegne sagde Farvel til 2 Ulve, der nu skal være Spejdere. Ulvene modtoges med et run-

Saaledes binder man et dobbelt Pælestik

gende Tjikkerlikker og en Velkomsttale af Tropsførereren. Saa kom det højtidelige Øjeblik, hvor de smed Ulveuniformen og stod i vor khaki Bluse og lignede os andre — saa fulgte Løfte-aflæggelse og Dannelselse af Broderskabsringen med Sangen Spejderbror, og vi sluttede med Altid frejdig.

Iøvrigt har vi en Patruljekonkurrence i Gang, som skal slutte til Nytaar.

10-Aars Fødselsdag.

1. Faxe Trop afholdt den 17. Oktober sin 10-Aars Fødselsdagsfest ved en lille Festlighed sammen med Spejdernes Forældre, blev der budt paa fælles Kaffebord, Underholdning og Dans. Tre af Tropsraadets Medlemmer fik Korpsets Hæderstegn tildelt.

Troppen som bestaar af 40 Spejdere og 18 Ulveunger er i god Fremgang.

Laksetroppen, Randers

har i Oktober Maaned været paa »Tæveøvelse« i Rold Skov sammen med Randers og Hobro Kolonne mod Aalborg. Det var en Natøvelse og Randers fik for første Gang Klø i 4 Aar. Bag efter havde vi et hyggeligt Kaffebord, hvor Øvelsen blev kritiseret og rost (mest det første). Endvidere har vi haft Besøg af Korpsinstruktøren, som lavede et Mønsterpatruljemøde med 7 af Kolonnens Spejdere. Det gik udmærket og vi lærte en Del nye Ting, som vi nu har indført. Samtidig kan vi meddele, at Agitationen er i fuld Gang og vi venter at faa en Masse nye Spejdere ind inden Spejderfesten, som vi skal have i Januar.

Rønne Trop paa Nattesjov.

Rønne glimrer i Øjeblikket ved sin Aktivitet; der gaar sjældent en Uge, uden at Beboerne ser de gule Kolonner forbi deres Vinduer. To Aftener i Træk er der sket noget. — En kulsort Fredagften havde Troppen »Spionjagt«, en glimrende Øvelse til »Stifinder«-Mærket, som vi kan anbefale. I visse Distrikter i Byen var der i alle Gader posteret Spejdere, der skulde passe paa, at nogle »Spioner« (nemlig d'Herrer Rovere i Forklædning) ikke slap igennem og ud af Byen. Nogle af Roverne var ærværdige Professorer med Nisse-hængeølskæg, nogle arbejdsløse og andre Bybude paa trehjulede Cykler; og det viste sig, at af 14 Mand blev kun de 4 nappet.

Natten efter havde vi Jagt paa Smuglerhøvdingen »Løb med det ene Øje« og hans Garde (Roverne igen). Der var den helt rigtige Atmosfære med en gammel Mølle med hemmelige Lys-signaler, Trækvogne, tungt lastet med Sprit,

Havets Skvulpen o. s. v. Og som en særlig De-likatesse regnede det hele Aftenen.

Det var Skæg!

Der sker saa meget

i Fuglebakken. Ved Nørre Divisions Turnering vandt Troppen Rævehalen. Den 15. Oktober havde vi Faneindvielse. Troppen har nu bestaaet i 10 Aar. For at markere Jubilæet afholdt Troppen en Fest sidst i November, til hvilken Spejdere og Ulve havde trænet af fuld Kraft. Troppen bestaar af 20 Spejdere og Flokken af 22 Ulve. Desuden er der 4 Rovere.

Spejderliv

Af Svend Hertling

paa Færøerne

Det var en sen Aften i April — nærmest hen imod Midnat — jeg kom til Thorshavn med S/S »Dronning Alexandrine«, som for Resten paa Grund af sin Tilbøjelighed til at indfinde sig, naar Klokken gaar mod de smaa Timer, af Folkevittigheden har faaet Navnet »Nattens Dronning«.

Jeg skulde i 3 Uger se, hvordan man arbejder i det færøske Kirkeliv og Skolevæsen, og næste Formiddag afleverede jeg mine Introduktionsskrivelser herhjemme fra til de respektive Ledere inden for Kirke- og Skolevæsenet og blev overalt vel modtaget. Men selvfølgelig kunde jeg nok mærke, at jeg var kommet til en fremmed By, hvor jeg hverken havde Familie eller gamle Venner.

Om Aftenen spadserede jeg alene rundt for at se lidt paa Byen og prøve paa at finde mig hjemme.

Det gik lettere, end jeg havde troet. Jeg havde været en Tur paa Tinganes, en lille Halvø, der skyder sig ud i Havnen og deler den i to Bassiner. Mange Minder knytter sig til dette Sted, der engang var Færøernes Midtpunkt. I længst forsvundne Tider holdtes her Ting. Her var Kristendommen blevet budt Velkommen; her var Karl den Mørke blevet myrdet, da han som den norske Konges Udsending vilde opkræve Skat; her holdt Søroveren Mogens Heinesen til paa Christian IV's Tid; her havde Monopolhandleren sit Hovedsæde; og her boede i ældre Tid Landets Øvrighed.

Historien har en særegen Evne til at sætte vor Fantasi i Bevægelse — ogsaa min, men pludselig

var jeg atter tilbage i Nutiden, da jeg fik Øje paa to gule Spejdere, der stod foran mig paa en Klippe og øvede sig i Tofflagssignaler. Vi hilste paa hinanden, og snart sad jeg inde i det hyggelige Troschus og »snakkede Spejderliv« med Føreren for Sigmund Brestissons Trop, Hendrik Jacobsen.

Det var morsomt baade for Spejderne og for den fremmede ganske uventet at kunne mødes i Interessesfællesskab om vor Bevægelses gode Tanker, og det blev sent, inden jeg brød op og fandt hjem til »Hotel Føroyar«. Da havde jeg allerede lært en hel Del at kende til denne Trop, der lever sit Liv saa fjernt fra det egentlige Danmark. Troppen er paa 65 Mand, Ulveflokkene paa 20. Man overvejer at dele Troppen, og en ny Stander: det færøske Flag med »Tjaldur« (Strandskade) — Færingernes nationale Fugl, var allerede færdig. — Paa Væggene var der en Række smukke Patruljeskjolde; et af dem tilhørte »Onnur Patr.«, og jeg spurgte troskyldigt, om det var et Fuglenavn — men gik følt i Vandet. Det betyder nemlig slet og ret »Anden Patr.« I det hele er det jo det færøske Sprog, der anvendes, selv om vor Samtale — af gode Grunde — foregik paa dansk.

Søndag Eftermiddag mødte jeg mine nye Venner ved Troschuset. Det var Meningen, at Førerne vilde vise mig det minderige Kirkebo, det ligger 15 km fra Thorshavn. Men tilfældigvis var der ingen Bil at faa. De var dog ikke raadvilde, men fik fat paa en Færingersbaad med installeret Benzinmotor, og vi toffede saa over til Nolso i Stedet. Det er en meget smuk og ejendommelig Ø lige over for Thorshavn i 5 km Afstand.

Vi tilbragte nogle dejlige Timer derovre. Vi saa bl. a. en ejendommelig Bro, som Bølgeslaget har dannet ved at bortskylle det rødlige Tufflag i Strandkanten. Hvelvingen, der staar tilbage, er af Granit, saa den har den vældige Brænding ikke kunnet faa Bugt med — endnu, men en skønne Dag falder den vel sammen.

Den lille Bygd paa Øen har baade Kirke og Skole, og jeg benyttede naturligvis Lejligheden til at se dem begge. Man skal jo altid søge at forene det nyttige med det behagelige.

Et Par Dage senere forlod jeg Thorshavn og
(fortsættes Side 232)

Julegaver skal der til,
og Gaver gør Julen festlig

Sy selv Slipset til Julegaven

Det er morsomt, og saa er det billigere

Hans Bach

Gl. Kongevej 86
Telefon Central 2919 - 14031

ULVEUNGE-AVISEN

RIV MIG UD

- BIND MIG IND

- GEM MIG GODT

Nr. 10

December 1939

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Vi havde fornylig en Konkurrence, der gik ud paa, at vi skulde bringe vor Flokfører »noget levende«. Jeg ved ikke om Chil virkelig er dum, men han maatte da

nok kunne forstaa, at det skulde være Orme og Biller eller saadan noget — ja her ser du altsaa, hvad Chil kom med!!

»Ulveunge-Avisen« ønsker
alle Ulveunger en rigtig
Glædelig Jul!

BØF OG KLISTER SNAKKER —

»Han er ikke rigtig klog, — altsaa vores Fører.« — »Hvorfor?« — »Ved du, hvad han sagde til os ved sidste Møde?« — »Nej.« — »Han sagde, at vi skulde tage en Legetøjsbil med til næste Møde og saa skulde vi lave Færdselsskille, du ved nok dem med Trekant paa Hovedet.«

»Hva', leger I med Legetøj til Ulvemøderne?«

»Ja, nu skal du bare høre, Klister — saa kom vi til Møde i Aftes med vores Legetøjsbiler, og Paw havde et Posthus og en Fæstning med, og Numa og Chicai stillede en Jernbane op med Tog og Station og Lillepeter havde en Benzintank, og saadan havde vi alle noget sjovt med, og ved du hvad saa.« — »Næh,« sagde Klister, »men det lyder mystisk.« — »Jo,« fortsatte Bøf, »saa sagde Hjalle, at vi skulde lægge Bænke og Borde paa Gulvet med Benene i Vejret, altsaa Bord- og Stolebenene, og med dem som Husrækker indrettede vi nu en By med Gader, Rundkørsler, Sporvogne, Banegaard, Posthus, Fæstning og Benzintank og meget mere, og saa fik vi forskellige Adresser, hvor vi boede — og ved du hvad saa, saa skulde vi allesammen skiftes til at køre en Tur gennem Byen med vores Legetøjsbiler, jeg skulde køre til Posthuset og Baloo hen til Banegaarden, Zimba skulde hen efter Benzin, men saa havde han ingen Benzinkort og saa var Grøn Bande Færdselspolitiet, og de noterede os, hvis vi kørte forkert i Rundkørslen. Der var en rigtig Politibil, den kaldte vi Salaffadet.« — »Ha, ha, ha,« lo Klister. »Den kunde I da ikke køre ret langt i —«

»Naah —« sagde Bøf, »vi legede bare, at vi blev arresterede eller noteret, og nu skal du saa høre. Saa ryddede vi Lokalet og lavede det om til et Retslokale — det var Byretten, og min Bandefører skulde være Færdselsdommer — og saa saa var Jim Anklager og Bagheera var For-

svarer, Klumpe var Udsmitter, — næh, Retsbetjent hedder det — og han hentede de noterede ind, og saa blev de afhørt. Jeg var Protokolfører, og her skal du bare høre:

Anklageren: Denne Grosserer Mowgli Bandarius blev noteret for at have kørt paa to Hjul om Hjørnet i en Rundkørsel med 80 km Fart. Da han blev spiritusprøvet viste det sig, at han var stærkt beruset og jeg maa indstille ham til en meget streng Dom.

Dommeren: Hvad har anklagede at sige hertil?

Anklagede: Jeg var ikke fuld, men havde faaet Rombudding til Middag, og den kunde jeg ikke taale — jeg var syg.

Forsvareren: Jeg foreslaar at frikende denne Mand, der ellers er kendt for at være ret fornuftig i Skolen og altid er villig til at dele eller bytte sin Skolemad.

Dommeren: Oh, Kaa! Thi kendes for Ret: Anklagede skal betale en Bøde paa 500 Kr. eller superordinært 5 Negerkys til mig eller 14 Dages Kladdehefte. — Retten er hævet.

Men saa var der ogsaa en, der blev knaldet, fordi hans Brandbil væltede Toget i fuld Fart, og en anden havde sagt »Flyt Skankerne, Bessefar«, men han undskyldte sig med, at det var hans egen Bedstefar.

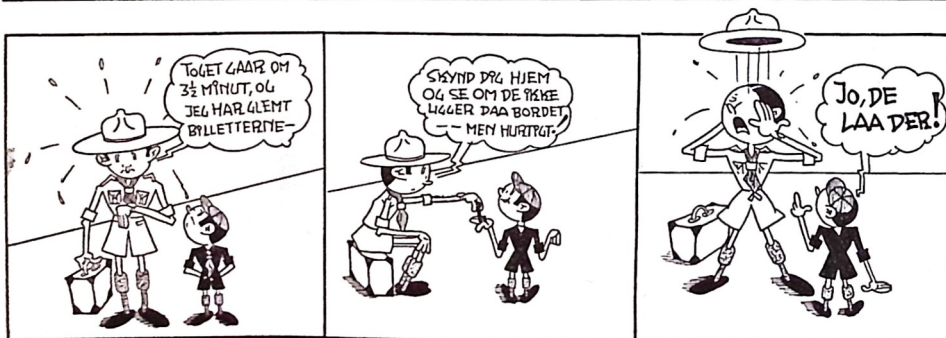
Naa, men jeg maa skynde mig hjem. Du kan tro det var et sjovt Møde.

Hvide Ulv.

Spejder Jul

er det bedste Julehæfte for enhver Ulveunge. Faa det hos din Flokfører.

PRIS 1 KRONE

THEODOR 93

10: Julens gode Gerning.

I to Uger havde vældige Snebyger omskabt Lundkøbings nærmeste Skov »Ringerskoven« til en Æventyrhave, paa alle Granerne laa Puder af Sne, paa Skovbunden tegnede Spor af Ræve og andet Vildt sig paa Snetæppet.

Ulveflokkene havde haft en pragtfuld Floktur med Kælk og Skier. »De Tre K'ere« var forsonede efter mange Genvordigheder, og Forholdet var glimrende, saa selv Hunden, »Kras«, der sprang rundt i Sneen i Hælene paa Flokken, lod sig klappe af samtlige Ulveunger. Som nu Flokken gik i en munter Klynge med Lærer Aagaard i Midten, begyndte Kras pludselig at knurre og søgende løbe ind i Grankrattet; Flokken, der løb efter Kras, troede, at det var et Dyr, Hunden havde lugtet. Længere og længere gik det ind i Grantykningen; saa standsede Kras pludselig, og nu opdagede Ulveungerne en Hule halvt indgravet i en lille Bakke. Indgangen til Hulen var lukket med Sækkelærred, og inde fra Hulen lød der en svag Snorken. Lærer Aagaard blev snart klar over, at det maatte være Eneboeren Jens, som der længe havde været stille om; en fattig hjemløs Stakkel, der levede i stor Elendighed, men aldrig gjorde en Kat Fortræd; saa vidt man vidste, levede han mest af Tiggeri. Aagaard bad Drengene være stille, saa kikkede han ind i Hulen, hvor han saa Jens indsvøbt i Lær og Pjalter, ligge sovende paa en Bunke Klude og Hø.

Efter at have set dette, trak han Drengene væk fra Hytten og bad dem ikke omtale Jens inde i Lundkøbing, saa bad han Flokken gaa hjem, hvorpaa han gik ind i Hulen til Jens og vækkede ham. Da Jens saa et Menneske i sin Hule, blev han uheldig og bad mindelig Aagaard om at lade ham være i Fred i sin Hule, da han aldrig generede nogen. Aagaard lovede ham, at han ikke skulde røbe Jens' Eksistens til nogen, men Aagaard opdagede snart, at Jens led af en Feber som Følge af en alvorlig Forkølelse, hvorfor han tilbød Jens at laane hans Blokhús, der laa paa et ensomt Sted i Kanten af Ringerskoven, hvor der aldrig kom et Menneske. Efter megen Stritten imod gik Jens ind paa dette. Jens var dog for svag til at gaa derover, men saa lovede Aagaard at komme derud

senere paa Dagen sammen med tre Drengene, saa vilde de bære ham paa Baare derover. Derpaa gik Aagaard hjem og ringede efter de »3 K'ere«. Sammen fik de ved Hjælp af en hurtigt fremstillet Baare bragt Jens over i Aagaards lune selvbyggede Blokhús, hvor der var alt, hvad en Eneboer kunde ønske sig. I en Fart fik man fyret i Kakkelovent og reddt en Seng til den udsultede og svage Jens. Aagaard lovede Jens, at der nok skulde blive sørget for ham og set til ham, indtil han blev rask, saa kunde man altid tænke paa Fremtiden. Snart sov Jens ind, for første Gang i mange Aar i en rigtig Seng. Af og til hostede han fælt. »De Tre K'ere« og Aagaard lovede hinanden at skiftes til at besøge Jens og bringe ham lidt Mad. Der var en Uge til Juleaften, og alle haabede at Jens vilde komme sig inden da.

Paa Vejen hjem foreslog Krølle, at Flokkens Julegoodturn skulde være at arrangere en rigtig Julefest for Eneboeren. Dette vakte vild Begejstring hos de øvrige, men Aagaard bad Drengene sørge for, at ingen fik at vide, hvor Eneboeren opholdt sig, for Aagaard havde besluttet, at han vilde søge at faa Eneboeren tilbage til Civilisationen igen, men saa gjaldt det om paa ingen Maade at støde ham og svække hans vaagnende Tillid til dem.

Nu fik Flokkens Drengene en travl Tid. Der skulde indøves Julesalmer, der skulde indsamles Gangtøj og Undertøj og Fødevarer, og alt hvad en Mand kan trænge til, der i flere Aar havde boet som et jaget Vildt, fjern fra Mennesker og Kultur.

Juleaftens Dag mødte Flokken op i Aagaards Blokhús. Her blev Pejsestuen pyntet med Gran og Lys. Derpaa blev Jens kaldt ind fra den lille Stue, han havde laant, og det kan nok være, han gjorde store Øjne ved at se alle de glade Drengesøjne, der smilte til ham. Da Drengene begyndte at synge Julesalmer, hulkede Jens af Bevægelse, men nu kom Drengene med deres Pakker til ham, nyt Tøj, en Flaske Snaps, Hue, Sko og meget andet. Det bedste var dog et Brev fra Krøllens Far, Direktør Blumenfeldt, med Løfte om godt Arbejde til Jens, naar han blev helt rask, for Eneboeren var, omend i god Bedring, dog meget sløj. Nu fortalte Lærer Aagaard Julehistorier, og saa begyndte Jens Eneboer at fortælle sin Livshistorie. Hans Tragedie var, at han engang havde paataget sig Skylden for en anden Mands uværdige Handling og derfor var han kommet paa Kant med Samfundet, for at leve havde han begyndt paa lidt Krybskytteri, men det var ogsaa alt, hvad Samfundet kunde bebrejde ham, iøvrigt havde Jens

som Somand set en Masse og oplevet Eventyr, som Drengene nød med Øjne paa Stilke af Spænding. Da Flokken forlod Eneboeren i Lærer Aagaards hyggelige Blokhuis, var Jens for første Gang i mange Aar rigtig glad. Al Flokkens Venlighed mod ham og Drengenes glade Sange, havde smeltet noget i ham, og han glædede sig til at arbejde som et rigtigt Menneske. Ogsaa Ulvflokken var i et særligt straalende Humør, da de skyndte sig hjem fra Blokhuset

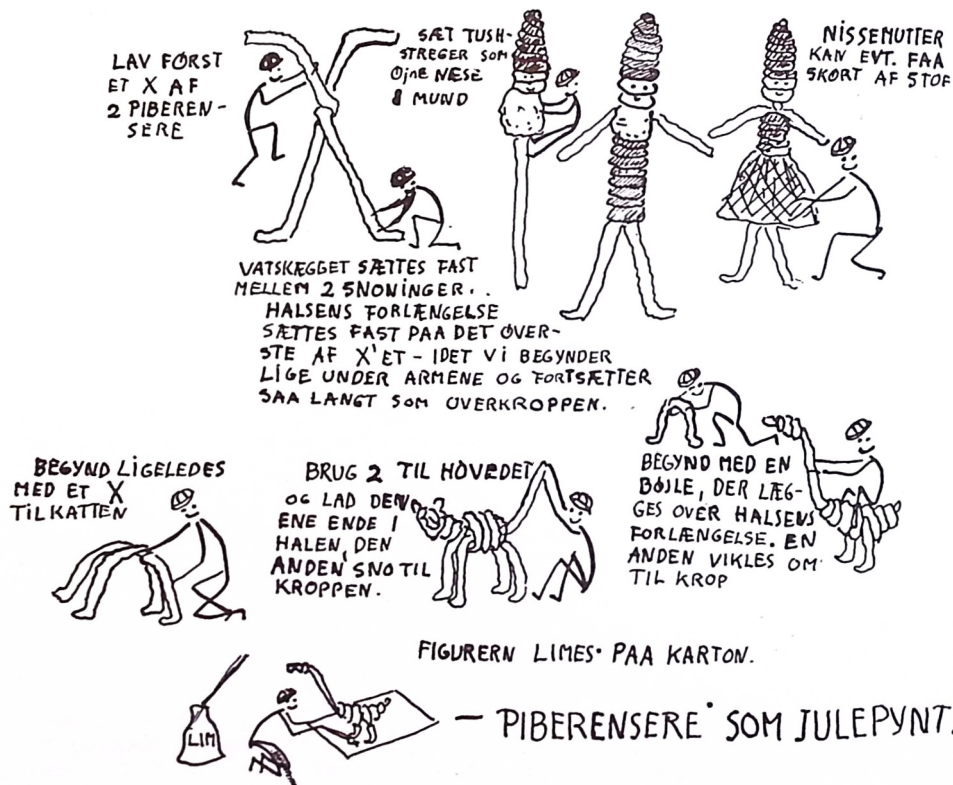
til deres Hjem. Da Solen kastede et rødgyldent Skær over Frostsneen, og Lundkøbings Kirke begyndte at ringe første Gang til Julegudstjeste, skiltes Kalle, Krølle og Krille for at holde Juleaften, al Misundelse og Vrede var glemt. Hunden Kras goede muntert, jeg tror bestemt, den bjæffede:

»GLÆDELIG JUL«!

Peter Tini.

For fingernemme Ulve

DET ER ALTID MORSOMT AT FINDE PAA NOGET FESTLIGT TIL JULEBORDET. PRØV AT LAVE DISSE FIGURER AF PIBERENSERE - HELST KULORTE - MEN DET ER LET AT FARVE DEM, NAAR FIGURERNE ER FÆRDIGE.

Lad os alligevel prøve at skaffe vore Omgivelser

En god Jul

Nu er det snart Jul igen. Hvordan skal vi kunne holde Jul under de Forhold, der hersker lige udenfor vor Dør. Hvorledes skal vi kunne fejre Næstekærlighedens og Fredens Fest, naar disse Begreber tilsyneladende er saa fjerne for Menneskene nu som aldrig før?

Skal vi tvinge os selv til at være glade og smile og være rare mod vor nærmeste Familie ved at give dem Julegaver, som vi har købt? Svaret paa alle disse Spørgsmaal maa blive fast og mandigt: »Nu mere end nogensinde er der Brug for Mænd og Dreng, der er villige til at bringe et Offer for at hjælpe andre Mennesker. Vort Motto er »Vær beredt« og vi har lovet paa vor Ære at gøre vort bedste for altid at hjælpe andre«. Ved Dannelsen af Spejdernes Hjælpekorps viste de danske Spejdere paa en særdeles effektiv Maade, at de vilde yde en Haandsrækning for at hjælpe deres dejlige gamle Fædreland, hvis det skulde komme i Nød.

Nu kommer Julen og husker os paa det daglige Liv, den daglige Omgang med de Mennesker, vi er knyttet til. Den husker os paa, at den allerstørste Front, hvor en Spejder kan yde en Indsats, det er ved at være venlig, hjælpsom og omgængelig hjemme. Og saa — Spejdere, prøv at forstaa, hvorfor Jesus lod sig føde som Menneske af Kød og Blod, som vi andre. Tænk paa, at den Mand ofrede hele sit Liv i Tjeneste for andre Mennesker. Han ofrede hele sit Liv for at vise os som et straalende Eksempel, hvorledes man maatte handle for at lindre andres Lidelser og undgaa Stridigheder. Han tvang aldrig nogen til at tro paa at den Lære han prædikede var rigtig, men enhver maatte med

sin egen Samvittighed afgøre hvilke Handlinger, der var rigtige og hvilke, der var forkerte. Og saaledes den Dag i Dag. Heldigvis er alt, hvad Jesus har foretaget sig og sagt blevet nedskrevet, saa vi kan læse det og drage vor Slutning derudaf og saaledes danne vor Mening om Livet og dets højeste Maal.

Ja, Spejdere — hold Julen med et glad Sind og lad Jesus Kristus ved sit Eksempel være dit store Forbillede, som du stræber efter at komme til at ligne. Lad Fortællingerne om ham lære dig at man gør ikke Verden bedre ved at tvinge andre Folk til at være gode, men ved at tvinge sig selv til at være det.

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København

Beredskabsmærket

Bestyrelsen har vedtaget at indføre et nyt Mærke, der hedder »Beredskabsmærket« og ser ud som hosstaaende Tegning. Mærket bliver fælles for de 4 danske Spejderkorps og kan erhverves ved Aflæggesse af en særlig Prøve.

Vi skal i næste Nr. bringe nærmere Oplysninger om denne Prøve og øvrige Ting, der har Interesse i Forbindelse med Beredskabsmærket.

SCHJØNNING & ARVÉ

Danmarks bedste

3 gode Julegaveideer:

SPEJDER JUL.

Der er endnu nogle *Spejder Jul* tilovers. De, der rekvirerer først, faar dem. Tal med din Tropsfører om det.— Hvor mange har du allerede solgt — Naa, — saa maa du kunne sælge mindst 10 til!

SPEJDERNES LOMMEBOG

(den røde).

Spejdernes Lommebog er at faa hos enhver Boghandler og koster Kr. 1,50. Den er uundværlig for enhver aktiv *Spejder*. Men husk at bede om »den røde«.

SPEJDER LOVEN af Roland Philipps.

Spejderloven er en Julegave, som enhver *Spejder* vil sætte den allerstørste Pris paa. — I smuk Gaveindbinding koster den kun Kr. 1,50, uindb. 75 Øre.

Husker Du....

at fodre Smaa-
fuglene om
Vinteren

Værsgod at øve dig -

saa kan du optræde til
Juleaften. Saa maa du
ogsaa kunne gengive
Dyrestemmerne.

INSERAT.

Lommebog for Skoleelever
er i Aar virkelig fornoje-
lig at læse igennem. Og saa
er der udmærket Stof om
alle Emner, der interesse-
rer enhver rask Dreng, saa-
som Fodbold, Trafik m. m.
Uundværlig for enhver
Skoleelev.

Drenge og Piger i Øst og Vest - synes at **Hasselbalchs** Bøger er bedst!

Du kan roligt ønske dig disse tre Bøger — hvis du ikke synes om
dem, skal du faa Lov at skrive og skælde Forlaget ud! — Men det
sker ikke, derimod er jeg bange for, det gaar ud over din Nattesøvn!

Venlig Hilsen

Steen Hasselbalch

**Ski,
Sne og
Svenske Statsbaners
billige Forsæsonrejser**

hører med til Vinterens store Oplevelser.

50 % Nedsættelse paa Billetpreisen

sætter enhver i Stand til at foretage saadan en Rejse i Tiden $\frac{3}{4}$ — $\frac{15}{2}$ 1940, til Lappland $\frac{18}{2}$ — $\frac{15}{2}$ og $\frac{7}{4}$ — $\frac{9}{4}$ 1940. — For ca. 105 Kr. paa III Kl. og 130 Kr. paa II Kl. faas Returbillet gyldigt 21 Dage, inkl. 6 Dages fersteklasses Ophold

Oplysninger og Billeter hos

SVENSKS STATSBANERS REJSEBUREAU

Hovedbanegaarden - Telefon Central 6317 og 6322

— og øvrige Rejsebureauer

**Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321**

Køb

Philipson's

Seler - Bælter
og Sokkeholdere

Spejderliv paa Færøerne

(Fortsat fra Side 228)

rejste til de sydlige Øer. Da jeg atter kom tilbage, opsogte mine Spejdervenner mig: Nu kunde vi faa en Bil og tage til Kirkebo, siden det ikke var lykkedes i første Omgang.

Saa trillede vi derud — op og ned ad Fjældene i mangfoldige Snøninger og tit faretruende paa Randen af en Afgrund med Udsigt til de kolde Atlanterhavsvand omtrent lodret nedenfor. Naar man ikke er vant til den Slags Kørsel, kan der komme Øjeblikke, hvor det kildrer ubehageligt langs Rygraden. Men baade Vogn og Chauffør var tip-top.

Vi gjorde Ophold en god Timestid i Kirkebo. Der var nok at se paa; jeg ved ikke, hvad der var mest imponerende: Den gamle Kongs Bondegård, der stammer fra Middelalderen og er opført af svære Bjælker, der har modstaaet Tidens Tand, eller den Domkirke, Biskop Erlend (1269—1308) lod paabegynde, men som aldrig blev færdig. Regn og Vind har i Aarhundredernes Løb efter bedste Evne tæret paa Basaltblokkene, men endnu staar Ruinen saa skøn og fin, at man synes, det maa være en let Sag at gøre den brugbar som Kirke. Jeg synes, at Kirkebo baade ved sin Beliggenhed, sine ejendommelige Bygninger og smukke, veldyrkede Marker, ubestridt er det skønneste, jeg fik at se paa Færøerne.

Efter nok en Dags Ophold i Thorshavn, rejste jeg til Nordøerne og var borte en halv Snes Dage.

Ved min Tilbagekomst for sidste Gang mødte Spejderne atter op: De vilde holde et Afskeds-

Et typisk færøisk Dalstrog.

lejrbaal oppe paa Fjeldryggen, der skærmer Thorshavn paa Vestsiden. Jeg forstod, hvilken Oplevelse det vilde være at sidde omkring Baallet i færøske Spejderes Kreds i den lyse, lune Aften, og jeg blev sandelig heller ikke skuffet.

Efter en rask Marchtur tændte Spejderne et flammende Baal, der maa have været synligt viden om. De 70 Drengene sang af Hjertens Lyst, og jeg fortalte om mine Rejseoplevelser som Præst i Grønland. Jeg haaber, at Drengene havde lige saa megen Glæde af at høre, som jeg havde af at fortælle. Sjældent har jeg haft en saa opmærksom Skare Drengene som Tilhørere som ved denne Lejlighed. Det var pragtfuldt, som de fulgte med i det hele.

Inden Natteskuden kom over os, var vi paa Vej hjem, og ved Bygrænsen sagde vi Farvel til hverandre, og jeg lovede at bringe Spejderne hernede i Kongeriget en hjertelig Hilsen.

Den bringer jeg ved at skrive disse Linier.

Den bedste Maade at sige Tak for denne Hilsen paa, vil være at rejse en Sommertur til Færøerne, saasnart Lejlighed dertil tilbydes sig. Jeg forstaar godt, at det er paa et uheldigt Tidspunkt, dette Forslag fremkommer, thi næste Aar skal I have Korpslejr i Sønderjylland (ve den, der pjækker!), men hvordan i 1941?? Tænk over Ideen; den ligger da noget ud over det almindelige.

31. Oslo-Trop har været paa Færøerne i Aar. Skulde en saadan Tur være uoverkommelig eller mindre spændende for en dansk Trop end for en norsk. Jeg mener *nej* — — og I taler med jeres Tropsfører om Sagen og begynder at glæde jer!

Venlig Spejderhilsen

Svend Hertling.

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høeghs' danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
sundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGHS
LAKRIDS KONFEKT

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Brug
og

NEFA

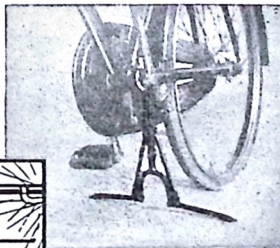
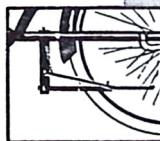
Elementer
Lygter

Haug's Cykle-Fod

Dansk Patent No. 53 984

PRIS 5.00 Kr.

Lad Cyklen staa - alene

En lille Kritik af dit sidste Natorienteringsløb

Til alle dem, der dette Efteraar har været paa Natforhindrings- og Orienteringsløb og gennemført det, gives denne Kritik af Nat-Orienteringsløbet. Vi tænker os til et Løb:

Skoven var meget vild, Vejret var regnfuldt, Vinden var kraftig, og disse tre Ting i Forening gjorde Natorienteringsløbet til en af de virkelig skrappe Ture. I har sikkert alle høstet en Del Erfaringer, men for at være sikker paa at have faaet det hele med, bør I læse denne Kritik.

Det første man foretager sig inden Starten, er at studere Kortet nøje, mens man har gode Vejrforhold. Man finder den Vej, man vil følge fra det ene Punkt til det andet, og prøver paa at danne sig et Helhedsindtryk af Terrænet, saaledes at man senere eventuelt kan spare et eller maaske flere Kik paa Kortet. Dernæst folder man Kortet paa den bedst mulige Maade, saaledes at det fylder saa lidt som muligt, samt mærker det, saa at man, inden man tænder Tændstikken, kan føle, om det er rigtigt vendt (f. Eks. ved at bøje øverste venstre Hjørne nedad). Endvidere aftaler man, hvem der skal være »Lysmand« o. s. v. Og saa staar man pludselig midt i en mørk Skov og skal finde Stier og helst kun bruge Grøfter, Gærder og store Veje til Orientering. Det er behageligt, hvis man samles rundt om Kortet, naar der skal lyses paa det, det gør, at der bliver Læ, og at man kan skiftes til at lade Tændstikker flamme op. Bruger man et Kompas med Fosfor, kan man spare Tændstikker. I det hele taget bruger man saa faa

Tændstikker som muligt, man er ikke et Fakkeltoget, der skal vise de andre Hold Vej. Heller ikke skriger eller raaber man. Selvom man er mørekræd, behøver man ikke at vise sig overlegen paa den Maade. Raabene er det sikreste Tegn paa, at Udsenderen ikke er glad for Mørket. Har man smaa Spejdere paa Holdet, er det klogt at »eskortere« dem. Patruljeføreren foran, saa de smaa Spejdere og til sidst Patruljeassistenten. Man maa passe paa at beskytte Kortet mod Regn og Blæst. Man skal undgaa Steder med Eng, Mose eller Afvandingsgrøfter — — og saa videre.

I har sikkert selv erfaret mere. — Kun vil jeg sige, at min personlige Mening er, at I klarede den meget svære Opgave fint. Hverken Regn, Kulde, Hindbær, Grøfter og »Sokker«, Pigtraad, Blæst, Søvnighed eller andre Ubehageligheder kunde tage Humøret fra jer, og det skal I have jeres velfortjente Ros for.

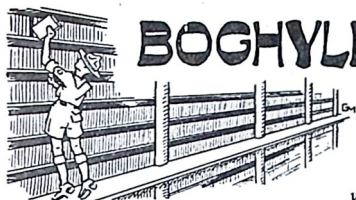
Rasmus.

En god Kammerat

er HOHNER Mundharmonikaen, der er let at lære at spille paa. — Den bør ikke savnes paa en eneste Tur, da den jager Træthed bort, letter paa Foden og skaber Stemning og Glæde overalt. Men forlang udtrykkelig i Butikken

Verdensmærket
HOHNER

BOGHYLDEN

ved FRODE

I Julens Land

laa allerede paa mit Bord i Begyndelsen af November (Gyldendal). Lade være at kikke i den, kan man jo ikke — der er en Række gode, danske Fortællinger, noget for enhver Smag og Alder, og alle sætter de En i Julestemning.

I December vælter Julehæfterne ind —

Børnenes Jul, Børnenes Julegave, Børnenes Julehilsen og Ungdommens Julebog fra Erichsens Forlag, Grankogler og Julestjernen fra Hagerup, Juletid fra Gyldendal og Julesne fra Jespersen & Pio. Vi kender de fleste af Forfatterne fra Drengbøger og fra Spejdernes Magasin — og der er altid en Historie at finde, der kan bruges til det sidste Patuljemøde før Jul. — Og hvad, om I saa stak Julehæftet i den Kurv, I skal ud med til Jul?

Nyt om Lars Lyng.

Aage J. Chr. Pedersen fortsætter Lars Lynges Bøgerne med *Lars Lynges erobrer et Rige* (Hagerup), hvor vores Ven er kommet til Søs med Dampere »Progress«, der synker i Atlanterhavet. Vi hører om hans Færd i Amerika og hvordan Hjemvee til sidst overvælder ham og samtidig faar store Tanker om hans Fremtidsarbejde til at gro frem, Tanker, der skal blive til Virkelighed, med den Tro paa Livet og Fremtiden, Lars Lynges altid har. En god Bog!

Ny Udgave

af en anden Art af Aage J. Chr. Pedersens Bøger *Fuld Kraft frem* (Hagerup). Den kom første Gang i 1930 under Pseudonymet »Arnold«. Men den Bog kan Forfatteren godt være bekendt. Dens Skildring af Opholdet paa Skibsværftet og Livet til Søs tiltaler enhver Dreng, der vil noget.

En virkelig sjov Bog

er Dines Skafte Jespersen & Ahrent Otterstrøm: *Der spindes en Ende* (Erichsen). Jeg ler endnu, mens jeg skriver dette. Selv Regnvejr kan de to Brødre i Kragejollen se fra en humoristisk Synsvinkel. Den er god at have i Rygsækken paa Lejrtur . . . hvis det skulde blive Regnvejr . . .

BØGER

der i Aar bør staa øverst
paa ØNSKESEDLEN:

Lars Lynges-Serien

Aage J. Chr. Pedersens Lars Lynges Bøger er blevet en stor Succes og bør læses af alle danske Dreng. — I Aar er 3. og sidste Del udkommet — og den er fuldt paa Højde med sine Forgængere.

Pris 2,00 Kr. pr. Bind og indbundet Kr. 2,50

Aage J. Chr. Pedersen Fuld Kraft frem

Bogen har et Galleri af Skikkelser og Typer fra Værksted og Skib, og der er baade Spænding og nyttig Belæring i dens levende og fuldt ud troværdige Handling.

Pris Kr. 2, indb. Kr. 2,50

AAGE J. CHR. PEDERSEN FULD KRAFT FREM

V. Jakobsen En eventyrlig Ferie

To 15-16 aar. Drenges morsomme og spændende Oplevelser paa en Ferie i Sverige med Cykle og Telt. — Pris Kr. 2,00, indb. Kr. 2,50

Hagerup's Drengbøger er alle paa ca. 150 Sider og dermed de billigste i Forhold til Størrelsen.

H. HAGERUP · KØBENHAVN

Ufordøjelig

er, hvad der kan siges om *Avenstroup: Mellem Slavejægere* (Erichsen) — og saa skal man endda helst tro paa Sandfærdigheden af de 3 Nordmænds Guldgraveroplevelser i Abessinien.

Nødhjælp i ny Udgave.

Charlotte Dalmarks *Anatomi, Sundhedspleje, Nødhjælp* (Gyldendal) anvendes særligt ved Dansk Ungdoms Røde Kors' Kursus, altsaa de Kursus, hvor Spejdere oftest faar Lejlighed til at deltage. Den er nem og overskuelig. Særlig bør bemærkes et specielt Afsnit om Vandre- og

Spejdere ønsker sig

Jespersen og Pios moderne Dregebøger

Poul Carit Andersen:
Peter Vandrefugls Langfart
Amundsen:
Eventyret om Ø. K.
Clydesdale:
Vi flyver over Mount Everest
Ernst og Helweg Larsen:
Falck rykker ud
Johs. Hansen:
Vi traver til Spanien
Lawaetz:
Eventyret om Skibet
Queling:
Hans traver til Tibet
Bendt Rom:
Eventyret om Flyvemaskinen
Seidenfaden:
Eventyret om Østgrønland
W. Simonds:
Eventyret om Ford
Sigurd Tøgeby:
Eventyret om de smaa Opfindelser

Stort Format, rigt illustreret
efter Fotografier

Pr. Bind 4 Kr. indb.

JESPERSEN OG PIO

Lejrhygiejne. Den hører hjemme i Tropssbiblioteket! Vi haaber, at der maa blive solgt saa mange, at der maa blive Raad til nyt Illustrationsmateriale baade i den og »Svendsen«. Bulehatte og Kasketter giver Indtryk af, at Bogen er fra Firserne!

Hunden Lena.

Atter dukker en af de rigtige Dyrebøger op. Denne Gang drejer det sig om New-Foundlænderhunden Lena — og hvor man kommer til at holde af Lena. Den er ogsaa med paa et dansk Skibs Verdensfart og oplever et Klammeri med kinesiske Sørovere og andre spændende Ting. Bogen er skrevet af *Arne & Marie Strøm* og hedder *Kun en Hund* (Hirschsprung). Naar jeg skal ha' en Hund, skal det være en New-Foundlænder!

Kampen om den sorte Sten

handler om to Brødres Mod og Snarraadighed paa Togt for at finde en Meteorsten. Den er skrevet af den kendte norske Forfatter til Willy-Bøgerne *Bernhard Stokke* (Jespersen & Pio).

Blind Passager.

Endelig en ny Bog af *Marius Dalsgaard* (Hasselbalch), en af de mest yndede og mest læste Forfattere i Danmark. Hans Bøger bliver paa Bibliotekerne slidt op til sidste Blad og erstattede med nye Eksemplarer, indtil de er udsolgte — men det er de næsten alle nu! I den nye Bog følger vi Messedrengen Peter paa en Tur til Levanten. Hans Omhu for Esra er rørende — men der sker meget, Flugt fra en Franco-Krydser m. m., før Esra naar i Land i Palæstina.

En ualmindelig smuk Bog om Letland

har *Marius Dalsgaard* (Jespersen & Pio) ogsaa faaet Tid til at skrive. Den kommer paa et Tidspunkt, hvor de baltiske Lande er aktuelle. En Aktualitet som de maaske gerne havde givet Afkald paa . . . Men det er godt at faa udvidet sit Kendskab til Letland — og det faar man paa yderst behagelig Maade gennem Dalsgaards Bog. Den er i Smag med hans tidligere Bøger Estland i Sommersol og Holland — blot endnu mere tiltalende.

Krigen

er et Værk, der skal udkomme i Hæfter og give en objektiv Skildring af Begivenhederne, skrevet af nordiske Fagfolk. Stort Billedmateriale skal medfølge. — Vi skal komme tilbage til Værket, naar flere Hæfter foreligger (Gyldendal).

Af Korpslejrenes Historie:

KALØLEJREN 1913

1913 — Kalølejreren, hvor er det længe siden. Der er Farve endnu i Minderne fra den Tid, men Konturerne er ikke længere skarpe undtagen i enkelte Billeder. Og Farverne har faaet et ganske særligt Skær, en Patina, som Tiden kun skænker de Minder, der atter og atter har været taget frem, saa de har faaet lidt af Æventyrets Glans over sig. For vi var unge dengang. Vi skulde opleve noget nyt sammen med vore Drengene, og vi, der paa det Tidspunkt endnu ikke tilfulde beherskede Spejderarbejdets og specielt Lejrlivets Kunst, gik løs paa Opgaverne med hele Spændingens Friskhed.

Stedet var dejligt. Et Stykke dansk Natur fuld af Friskhed og Ynde; grønne Banker og Enge i det blide Vand og længere ude en kraftig Indramning af Bakker og Bølger. Midt i det hele og over os Ruinens firkantede Masse. Og der rejste vi Danmarks første Spejderby. Beskeden af Dimensioner, vi var kun 600, og det internationale indskrænkede sig til en lille Trop engelske Minedrengene fra Nordengland under Mr. Abbot og 12 gæve Svenskere under Kaptajn Staal fra Kristiansstad. Men der blev arbejdet, og der blev gjort Erfaringer. Mange af de Tanker og Ideer, der senere har baaret Det Danske Spejderkorps gennem Aarene, blev trukket op og prøvet der, og mange af de praktiske Ting, der hører med til den store Drengelajrs Ordning og Program, og hvoraf baade dens ydre Held og dens indre Værdi afhænger, blev prøvet og erfareet. Enkelte Ting er maaske aldrig udført bedre ved nogen senere Lejlighed — jeg tænker paa de »sindssvage« Optog, særligt Hellerups: Officersmessen flyttes, der formentlig har været medvirkende til, at Begrebet Officersmesse i en Spejderlejr altid siden har indskrænket sig til at være og forhaabentlig heller ikke nogensinde vil blive andet end et »Begreb«, der ikke omsættes i Virkelighedens Verden. Jeg har ogsaa hørt sige, at et Foretagende som Lejravisen, der hed »Skonroggen« og blev trykt i Avistrykkeriet i Rønde, ikke senere er blevet overgaaet. Det var i den Redaktør Ove Holm debuterede som Romanforfatter med »Liget i Tønden«. Men ellers var vi vel næppe saa dygtige, som vore Efterkommere senere er bleven. Vor Øvelse i Agri Bakker og Femmøller, hvor vi byggede og overnattede i Bivuak, men iøvrigt var paa Øvelse hele Natten, og som baade indledes og sluttedes med en lang og varm Marchtur fra

og til Lejren, var vel nok en Strabads, syntes vi — det kan være, det ikke vilde være saa slemt for Spejderne fra i Dag, som maaske er skrapere trænede og i hvert Fald mere øvede i at indrette sig. Men vi lærte der en Ting af stor Betydning: Strabadsens Værdi. Mange smaa Drengene kom stolte hjem fra den Tur, og mange af Førrerne sagde til sig selv: det er noget af det helt rigtige! Vi saa de stærke og store støtte og hjælpe deres smaa Kammerater, og vi saa Forskel paa dem, der helt gav op og dem, der uvilkaarligt tog et ekstra Tag for at leve Livet helt ud. For det er det sunde ved det, at det altid er »Vitaliteten«, Livet — eller bedre — hver lille levende Del af Mennesket, der gaar paa egen Haand og ikke vil give op, og som just derved giver det hele Menneske den fulde Fryd ved at være til. Og det er Oplevelsen, som det er svært — heldigvis — at ryste af sig igen.

(Fortsættes næste Side)

Julegaver

til Spejdere og Sportsfolk!

Soveposer, Dun fra . . 19.50 - 27.50
Vandresko Herre 16.75, Dame 15.75
Vandresko Drengene 16.50
Rygsekke med Meis 10.75 - 45.00

Nyheder i Lejrskjorter og uldne Vandreskjorter. — Stort Udvalg i Lumber-Jackets, svære Sweaters, Anorakker og Vindbluser

Paul Holm

Silkegade 11 - Central 3082, 13382

BANG & PINGEL SVANHOLM

GL. KONGEVEJ 66
TELEFON 6286

Richters Lommebog

for Skoleelever

Pris Kr. 1.85

Husk den paa Ønskesedlen!

La Glace Grundlagt 1870

Skovbogade 3 - Telf. Centr. 4646 - 4666

Overflødhedshorn - Isanretninger
Pyntekager og alle Desserter
Egne friske, fyldte Chokolader

Forsendelse overalt - Punktlig Ekspedition

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

Erling Holm-Sørensen, PF, 1. Skanderborg.

Leif Larsen, PF, Egernpatruljen, Sct. Jacobs
Trop.

Til Lykke!

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Programmet, det bød paa, hvad alle senere Lejre har budt paa: Lejrliv, Konkurrencer, Ture ud til gode Ting og Steder i Egnen, Lejrbaal og Underholdninger, Publikumsdag og Festdag — her med et særlig velykket Besøg af vor Konge og Dronning —; vi havde K. F. U. M'erne med og vi havde Søspejderne med, og begge Dele var godt, fordi vi paa en Maade var »alle danske Spejdere«; vi havde et Spejderbrandvæsen med en Sprøjte, som kunde give Vand, og Spejdere — fra Hinnerup —, som forstod at bruge den og gøre sig nyttige med den — men jeg skal jo ikke fortælle Lejrens Historie. De engelske Mine-drenge gav os noget at tænke paa i Retning af, hvad Spejderbevægelsen kan komme til at betyde, og Staal og hans »gossar« gav os noget at stræbe efter i Retning af »Stil« i Lejren og Træning og Disciplin under Øvelsen, men først og fremmest lærte vi af selve Livet i Lejren. Det gik vist de fleste Førere, som det gik mig, at de saa paa en Gang og paa en ny Maade, hvad det var, de var kommen med i. Hvilken Rigdom af Muligheder den Bevægelse gav os for at gøre noget, yde noget og være noget for vore Troppe, hvis vi duede, og hvis vi kunde og vilde ofre den Tid og det Arbejde, der hørte med. Mange har senere givet op, og nye er kommen til, men det er vist svært at overvurdere den Betydning, Kalo-lejren havde for vore Troppe. Det var Lembecke, der bar Lejren, men ikke alene, og skal nogen enkelt nævnes ved Siden af ham, saa bliver det Hartvig-Møller, men der var mange flere, som hver gav sit lille Bidrag af Arbejde og Ideer og saadan har det altid siden været iblandt os.

Klaus Vedel.

En fin

SPEJDERTJENESTE

(Fortsat fra Side 225)

Helt ude fra Provinsen samlede Spejderne Frugt og sendte ind til os.

Der var Øjeblikke, hvor det var lige ved at vokse »Fabrikkerne« over Hovedet, men det gik.

Spandene fyldtes. 500 kg — 1000 kg — 3000 kg — 6400 kg. Det var Tallene, der voksede paa den færdige Marmelade.

Et morsomt Efterslæt hørte jeg om forleden. 16 gamle Spejdedre, 6 kvindelige og 10 mandlige, blandt disse sidste en Sagfører, en Arkitekt, en Ingeniør, en Lærer, en Skibsrheder o.s.v., var samlet i et privat Hjem for en hel Aften igennem at skrælle Frugt, ca. 300 kg fik man skrællet. —

Saa kommer Uddelingen af Marmeladen. Tropskærerne i København og Omegn møder op

Frugten afleveres til Marmeladefabrikken.

og kører rundt og fordeler Marmeladen til 60 Børnehaver og Asylter. Det er Born, der ellers sjældent faar Marmelade paa deres Mad, der i Vinter skal nyde godt af dette glimrende Ernæringsmiddel. Saa haaber vi saa smaat, at Børnene bliver saa glade for det, saa deres Hjem ogsaa begynder at bruge Marmelade.

Hele Opgaven har været overordentlig fornøjelig, og bør tages op næste Aar rundt om i Landet, saa ingen Værdier gaar til Spilde.

Fornøjeligt har det været at mærke, at skal en saadan Opgave pludselig tages op, kan det kun gøres, hvor der er en Organisation af unge, denne Gang Spejderne, hvor hver er beredt til at gøre sit bedste, til Gavn for andre Menne-

Fritz Lerche.

Spejderhatte bliver som nye

oprettes - imprægneres 1.50 Kr.

PREBEN KRAGH

Hattefabrik

Gothersgade 14 D . Kbhvn. K. . Palæ 127 y

Benyt

SLANGERUP-BANEN

til Vinterudflugterne i
Kælkebakkerne ved
Højnæsbyrg

Nu er der 5 Slags

Tom's PORØSE
KORAL
Chokolade
MOKKA, NØDDE, FLØDE
LET BITTER, ORANGE

Ja - men
Jrmas Kaffe
smager bedst

Carl Schepler Kbhvn. Etbl. 1895.
Egne moderne Brænderier, egen Import.

Skiene af i Morgen

Alle Tidens populæreste Skiløber Verdensmesteren Birger Ruud, har været en af de allerivrigste Forkæmpere for at fremskaffe stadig bedre Udstyr. Resultatet af Birger Ruuds Erfaringer fra et Utal af Konkurrencer gennem mange Aar er blevet Skiene:

Birger-Ruud-Autograf

Det er paa disse Ski, Verdens berømteste Skiløbere har vundet deres Sejre.

Det er de Ski De skal have til Vinter, men husk — det skal være

Birger-Ruud-Autograf

SPORT
CROME & GOLDSCHMIDT

Det hvide Pulver

(Fortsat fra Side 217)

Lidt efter kunde Onkel Aage gaa videre i sin spændende Beretning, og han havde faaet en ny interesseret Tilhører. Arne hørte efter med aaben Mund.

»Det er sandt!« afbrød Onkel Aage pludselig sig selv. »Jeg glemmer helt, at jeg har et Par Smaating med hjem til jer. Dem maa I hellere faa med det samme.«

»Tomahawken!« tænkte Arne og fulgte med spændt Opmærksomhed sin Onkel, der stod paa Hovedet i den ene Kuffert.

»Se, her er for det første noget til Fruen!« vedblev Onkel Aage og halede en Pakke op. »Silketøj til en ny Kjøle — direkte importeret fra Kina!«

»Nej dog, Aage — det er alt for galt!« — Fru Klint ligefrem rødmede af Glæde.

»Og en Bagatel til Herren — ægte Havana-Cigarer, indkøbt af mig selv paa Kuba — af fineste Høst!«

»Næh, ved du nu hvad, Aage! Jeg tror, du er rent tovlige med alle dine Foræringer.«

»Naah, hvad Tovligheden angaar, saa gaar det nok! — og saa er her en ... næ, det skal du selv finde ud af hvad er, Arne!«

Arne saa straks, at det ikke var Tomahawken. Det var jo en ganske lille Pakke! Han pakke den hurtigt op og holdt en lille, grøn Æske i sin Haand. Laaget af — og han saa til sin Overraskelse, at den var fyldt med et hvidt Pulver.

»Ja, du kigger, min Ven!« — Onkel Aage morede sig kosteligt over Arnes forvirrede Miner. »Du tror velsagtens, det er en Portion Hovedpinepulver, ikke sandt? Saa vil jeg dog fraraade dig at ta' det ind som Medicin — for det er nemlig et Heksepulver! Ja, du kigger, men det er sandt! Jeg har personligt købt det af en forrykt Fakir i Yanaon, saa det er godt nok. Ser du, som Pulveret er nu, er det hvidt — men hør nu: hvis du en Dag fortæller bare en eneste Løgn til nogen, blir Pulveret øjeblikkeligt sort. Hvad siger du til det?«

»Aa, det er ikke sandt, Onkel Aage! Du vil lave Grin med mig!«

»Lave Grin? Saa sandt jeg staar her, saa svor Inderen paa, at Pulveret har den Egenskab — og den Slags Folk er ikke til at spøge med.«

»Jamen, det er jo en Umulighed, Onkel! Pulveret kan da ikke skifte Farve af sig selv —«

»Ikke det? Du har vel aldrig haft med indiske Troldmænd at gøre, kan jeg høre. — Naa, nu kan vi jo se Tiden an! Hvis du kan bevare Pulveret hvidt, saa kan det være, der er en lille Opmuntring til dig —«

»Tomahawken!« røg det ud af Arne.

»Saa, saa — jeg nævnede ikke noget bestemt! Men som sagt — lad os se, om du kan bevare Pulveret hvidt!«

»Det kan jeg sagtens, Onkel. For jeg lyver aldrig —«

»Hov, hov — pas lidt paa! Det var dog ikke rart, om Pulveret allerede nu skulde blive sort.«

»Ja, nu kan vi jo se, Onkel — men jeg tror som sagt ikke paa den!«

Nogle Dage senere sad Onkel Aage og talte med sin Broder. De var alene hjemme.

»Hør, hvordan gaar det for Resten med det hvide Pulver?« Har Arne ikke siden talt om det?« spurgte Onkel Aage i Samtalens Løb.

»Næh — han har saamænd ikke nævnt det med et Ord. Han har vist knap nok set til det. Æsken ligger og flyder inde paa hans Bord endnu. Næ, det er ikke saadan at binde den Knægt noget paa Ærmet —«

»Næ, det er naturligvis heller ikke fordi jeg selv troede paa den Historie, da jeg købte Pulveret. Men den forbandede Inder blev ved at presse mig —«

Onkel Aage sad lidt og smaalo for sig selv.

»Du — jeg kommer til at tænke paa, om man ikke kunde ha' Morskab af at *prøve* Drengen? Hvad om vi nu tog og fyldte Æsken med sort Pulver — ja, hvad har man — *Kønrog* f. Eks.?«

Ingeniør Klint slog en hjertelig Latter op.

»Du er en Knop, Aage — det vil vi minsandten gøre! Det kan blive morsomt at høre, hvad han saa vil sige!«

Og ikke længe efter var Onkel Aages Idé blevet til Virkelighed.

Paa samme Tid som Ingeniør Klint og hans Broder udførte deres skumle Plan derhjemme, var Arne i en kedelig Forlegenhed henne paa Skolen. Han havde den foregaaende Eftermiddag været ombord paa »Valparaiso« og havde som Følge deraf ikke naaet at skrive sin tyske Stil.

Nu var Øjeblikket kommet, da de skulde aflevere. Læreren talte Stilene efter og opdagede, der manglede een.

»Hvem er det, der ikke har afleveret?« — spurgte han.

»Det er mig!« — Arne rejste sig. »Jeg har desværre glemt den hjemme.«

»Naa, men du har altsaa skrevet den?«

»Ja, jeg skrev den i Gaar — jeg skal gerne løbe hjem efter den.«

»Næ, det er ikke nødvendigt! Naar du siger,

Du skal ogsaa fotografere om Vinteren!...

En rigtig Amatør-Fotograf lægger ikke Apparatet bort, fordi det bliver mørkt i Vejret — der er lige saa meget at fotografere om Vinteren som om Sommeren

Du skal bare have den rigtige Film — den hedder paa denne Tid af Aaret: SELO H.P.2 (Selo Hypersensitive Panchromatic Film). Den er følsom for alle Spektrets Farver, finkornet, 31° Sch. — og den har det store Belysningspilleum, der sikrer dig gode Billeder — ogsaa om Vinteren

ILFORD-SELO FOTO Aktieselskab

du har skrevet den, tror jeg dig selvfølgelig. Tag den saa med i Morgen!»

Det var ikke første Gang, Arne havde klaret sig paa den Maade i en snæver Vending. Saa han var ikke særlig optaget af Situationen. Først da han havde siddet en Stund, gik det op for ham, at han havde sagt en Usandhed, og i samme Øjeblik kom han til at tænke paa det hvide Pulver. — Det skulde altsaa være blevet sort nu!

Han lo indvendig ved Tanken. — Saadan noget Vrovl! Han var da ikke overtroisk!

Alligevel skyndte han sig en Smule mere end i Almindelighed, da han om Eftermiddagen gik fra Skole. Da han var kommet hjem, fik han ganske tilfældigt Ærinde paa sit Værelse! Han smilte, da han saa den lille grønne Æske paa Bordet. Naa, nu skal vi se, at Onkel Aage er gaaet i Vandet, da han købte det Stads! tænkte han.

Han aabnede med et rask Tag Æsken — og havde nær tabt den af Forfærdelse. For — Pulveret var minsandten blevet sort!

I første Øjeblik kunde han hverken sanse eller samle. Men lidt efter lidt gik Situationen op for ham i sin fulde Alvor. — Tænk, hvis Onkel Aage nu ikke forærede ham Tomahaw-

ken af den Grund! Hvem skulde da ogsaa havde troet det, om det forbistrede Stads! —

Da jog en Tanke lynsnart gennem hans Hjerne. Han smilte lunt og omsatte hurtigt Tanken i Handling.

»Hør, kan I forstaa det?« sagde Onkel Aage Dagen efter til sin Broder og Svigerinde. »Knægten har ikke nævnt et Ord om, at Pulveret er blevet sort — mon han ikke har set det?«

»Det har han nok ikke!« mente Ingeniør Klint. »Jeg tror ærlig talt ikke, han spekulerer meget paa den Sag.«

»Jeg vil dog lige se, om han ikke skulde have haft fat i Æsken, for jeg stillede den paa en bestemt Maade —«

Onkel Aage gik ind paa Arnes Værelse og betragtede Æsken. — Jo, det saa virkelig ud til, at Drengen havde haft fat i den! Men han havde aabenbart ikke aabnet den?

Ganske tilfældigt tog Onkel Aage Laaget af. Han stirrede paa Æskens Indhold — og havde nær faaet et Chock. Han vilde næppe tro sine egne Øjne. Pulveret var nu hvidt igen.

»Hej — kom her skal I se!« raabte han ind. Med et stort Smil viste han Æsken frem. »Kan I regne den ud?«

Der gik med eet et Lys op for Ingeniør Klint.

Bliv Medlem af

Hellesens Flyveklub

Hver Maaned over 100 Præmier
i Hellesens Konkurrence og

Hellesens Drengesblad

gratis tilsendt.

Intet Indskud - intet Kontingent

Alle Oplysninger faas ved
skriftlig Henvendelse til

Hellesens Konkurrence
Aldersgade 6, København Ø.

Han havde ligesom sin Broder skraks lugtet Luntten.

»Haha! Jeg tør vædde paa, at det er Kartoffelmel, han har fyldt i den,« lo Onkel Aage og følte paa Indholdet.

»Ja, det er ikke til at tage Fejl af — det er Kartoffelmel!« afgjorde Fru Klint straks.

»Sikke dog en durkdreven Rad!«

»Ja, nu skal det blive sjovt at tale med ham, naar han kommer hjem.«

Arne kom i et uventet Krydsforhør, da han kom hjem. Over for saa klare Hoveder som sin Far og Onkel Aage maatte han hurtigt give op. Han indrømmede alt — baade om den tyske Stil og Kartoffelmel-Pulveret. Men da han fik at vide, at Onkel Aage havde lagt det sorte Pulver i Æsken for at prøve ham, ærgrede han sig dygtigt.

»Æv, det kan du slet ikke være bekendt, Onkel! Men du er da ikke vred paa mig, vel? Jeg mener, du kan da godt holde dit Løfte alligevel og give mig den — Opmuntring, du talte om —«

»Jo, jeg er meget vred,« sagde Onkel Aage og saa meget alvorlig ud. Men Arne var nu ikke rigtig sikker paa, at den Vrede var ægte. For det kunde ligne Onkel Aage at staa og more sig indvendig.

— — —

Juleaften blev saa hyggelig som aldrig før i det Klint'ske Hjem. Det skyldtes naturligvis til Dels Onkel Aage, der for første Gang i flere Aar fejrede Jul hjemme i Danmark.

Da Gaverne blev uddelt, var der blandt andre Ting en langagtig Pakke til Arne. Han anede, hvad det var — og ganske rigtig! En pragtfuld Tomahawk kom til Syne, da han pakkede den op.

»Aa, Onkel Aage!« udbød han glædestraallende.

»Det er storartet, min Dreng! Pas nu godt paa den — den er købt af en vaskeægte Indianer fra Omaha —«

»Uha! Uha!« lo Arne. »Tror du den har slaaet nogen Mennesker ihjel, Onkel Aage?«

»Det har den maaske nok, men derfor behøver du jo ikke at bruge den til det —«

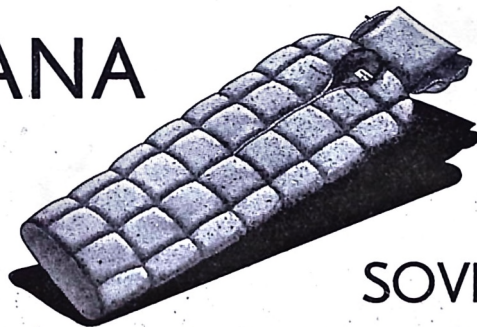
»Uh, hvor er du dog rar, Onkel Aage!« udbød Arne og løftede Vaabnet højt over Hovedet.

»Ja, det ved jeg virkelig godt — men derfor behøver du da ikke at slaa mig ihjel!«

»Nej, men det gør jeg skam heller ikke, Onkel Aage! Jeg vilde bare klappe dig venligt med den!«

Den rigtige Sovepose — med lukkede Skuldre

DANA

SOVEPOSE

Mønsterbeskyttet

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose.
Lun og let som et Duntæppe.

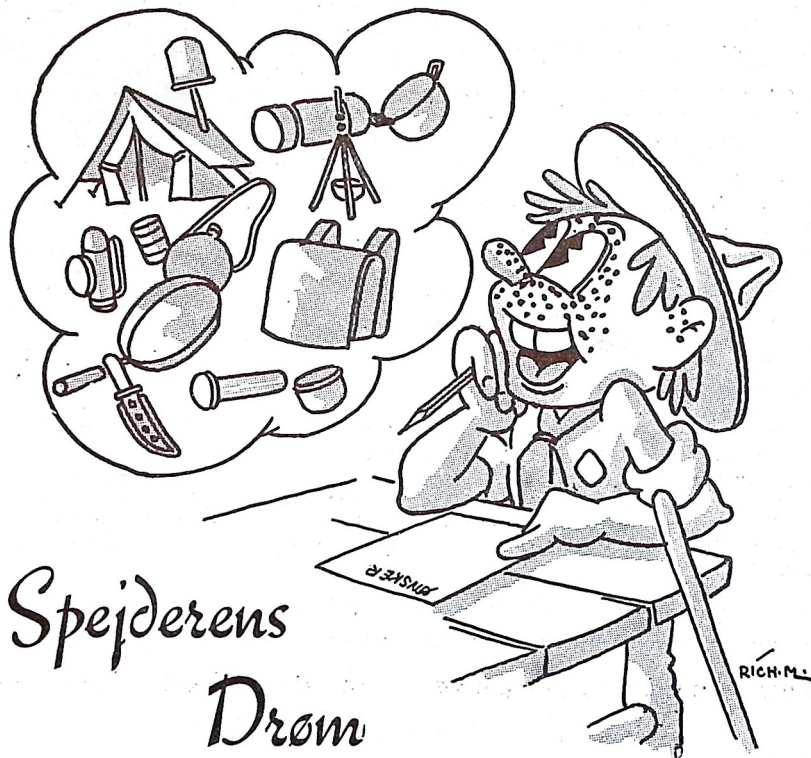
Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose stoppet
med Halvdun. — Iøvrigt udført
som Dun-Soveposen.

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af Sports- og Manufakturforretninger samt Spejderkorpsets officielle Depot.

Spejderens Drøm

Julegaver fra

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K

(CENTRAL 10909 · 11203)